

1

časopis študentov žurnalistiky ffku
<http://zumag.ku.sk>

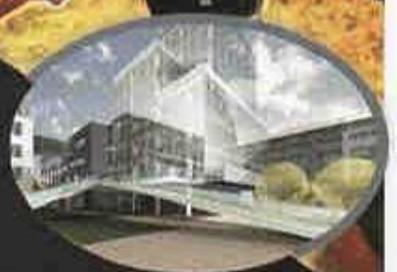
**Študenti
KU v Prahe**

**Misie na pôde
Katolíckej univerzity**

**Knižnica - srdce univerzity
Rozhovor s Jurajom Považanom
Vitajte v novom akademickom roku**

Časopis študentov Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku:
<http://zumag.ku.sk/papier>
ročník 4. | číslo 1. (október 2006)

Editorial

Jesen sa už dôvod začala. Prekonali sme bábie aj tereziánske leto, a tak nám nezostáva iné iné, len chladnokrýne zmierenie sa s diaľom a nákorietnou trmou. Ako to už v takúto jesen zvykne chodiť, všetkým školu navštěvujúcim (ne)stastlivcom sa skončilo pár najrýchlejšie plynúci mesiacov v roku, aby opäť vtrhli na pôdy svojich „pracovisk“. Sedmykrát sa tak stalo aj v našej Alma mater a už po štvrtý raz to - ako sa vráti - rozchodiť aj Zumag. Časopis patriaci študentom Filozofickej fakulty KU v Ružomberku chce zas a znova zabojať o vašu priazeň a prispieť svojou časťou k celku zvanému univerzita a jej život.

Neponukame najnovšie pikošky z Let's Dance, nepíšeme najčerstvejšiu urážku od Mojsajcov, neposkytujeme zakázané strany, dokonca ani nevieme, čo zaručene zaberá na celulitidu a ako nátrielo odstrániť brudné pneumatiky. Na 24 stranach vám poskytujeme to, čo patrí k študentovi a pracovníkovi KU. Informácie z vnútra školy a z prvej ruky doplnia rovnaká ruka aj pri správach mapujúcich meno a blízke okolie. Hlavné témy pokrývajú na rozsiahlem priestore všetko, čo hýbe životom univerzity a jej účastníkov. Hyde park prináša názory a komentáre, otvára polemicke temy, no a nevynescháva ani oddych a zabavu. Takúto zmesku totiž nájdete aj na mieste, ktoré bolo inspiráciou pre názov spomínanej rubriky a to v rovnomennom londýnskom parku. Interview pravidelne predstavuje jednu z osobností pôsobiacich v škole a nebudú chýbať ani individuality či neboďa celebrity z mimouniverzitného prostredia. Nová je rubrika Spektrum, ktorá bude pokrývať to, čo sa nezmesti resp. nezaradi, ale do študentského časopisu jednoznačne patrí. Dnes ponukame stovetátu Prahu, kde sa prostredníctvom bilaterálneho štipendia načas usadili aj naši študenti. Všimneme si novinky zo sveta hudby, občas filmu, ktorým patrí rubrika Recenzie. Duch(n)oviny sa venujú náboženskému aspektu života a toto všetko treba s chutou zajest a zapíť Menzovinami.

Toto je Zumag. V novom zložení, aj so starými tvorcami. Prichádzame, aby ste v tých pochmúrnych jesenných dňoch mali aspoň na pár chvíľ čo chvíľu do ruk a nepovažovali tento čas za premarmený. Sme o vás; sme z vás a sme tu v prvom rade pre vás. Okošťujte.

Peter Kravčák

**Časopis Študentov
Filozofickej fakulty
Katolickej univerzity
v Ružomberku
: ZUMAG**

Ročník IV.
(1. číslo, október 2006)

Počet strán
24

Séfredaktor
Peter Kravčák

Zástupca séfredaktora
Jana Jurčíšinová

Redaktori
Michal Badín
Veronika Folentová
Olga Gluščíková
Petra Janečková
Dávid Juck
Martin Koleják
Monika Kurekárová
Martin Lazičiar
Róbert Lupták
Erik Mihálik
Eva Okoličanová
Dušan Petříček
Filip Struhárik

Grafika
Ľubica Kubličová

Editori
Veronika Bekešová
Eva Okoličanová

Foto
Dávid Lajmon

Tlač
Vydavateľstvo Michala Vaška

Cena
symbolických 7,90 Sk

Predaj
redaktori kolportérsky
vrátnice na FF KU
Copy Centrum na FF KU

Obálka
Dávid Lajmon

Svoje postrehy
a konštruktívne námete nám
môžete posieláť
na zumag@fphil.ku.sk
(redakčný e-mail)

Redakcia si vyhradzuje právo
na aperiáciu rukopisu.
Uverejnené príspevky sa
nemusia zhodovať s názormi
redakcie

oBSA h

Indoor 3-4

Outdoor 5-6

Interview 7-9

Recenzie 16

Hyde park 17-19

P.O. BOX 19

Spektrum 20-21

Duch(n)oviny 22

Menzoviny 23

Téma

Vitajte v novom Akademickom
roku 10-11
Knižnica - srdce univerzity 12-13
Kto je nový? 13
Misié na pôde Katolíckej
univerzity 14-15

» Využite schopnosti, pustite sa do hľadania pravdy

Tento vyzivu adresoval 20. septembra, na záciatku akademického roka, pred studentmi, pedagógmi a zamestnancami Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku v Aule Jana Pavla II. doc. Peter Volek z Filozofickej fakulty KU.

Vo svojom príhovore venoval pozornosť kvalite vedeckého badania na univerzite. Podľa neho je pri vykonávaní kvalitnej vedeckej činnosti dôležité, aby sa počas jej rozvíjala aj infraštruktúra. Treba dobré rozvíjať najmä knižnice a informačné technologie, laboratória, centra excelentnosti, plňovať a zisťovať domáce i zahraničné vedecké projekty, uchovávať doktorov, zvyšovať kvalifikáciu rady, organizovať medzinárodné konferencie, zlepšovať publizačnú činnosť, uviedol Volek.

Vedúci katedry filozofie FF KU si myslí, že aj napriek tomu, že KU nastrie v ziskaných akreditáciach stupňoch doktorandského študia a vedeckej činnosti, rest celkom nezodpovedá restu počtu študentov. V tomto by mala nastati väčšia vyváženosť, povedal. Zároveň však dodal, že pre celú činnosť univerzity má význam aj celková konцепcia KU. Hneďdáva sa, že pri stanovení určitých oblastí je do diskusie potrebné poviesť celú akademickú obec a potom sledovať napĺňanie a aktualizáciu týchto cieľov.

Peter Volek naznačil aj základné trendy, ktoré si môžu vísť KU. Povedal, že úsilím všetkých by mala byť snaha o diaľny medzirozumom a vieriacej a o integrácii poznania. Vo vzdelávaní sa majú uplatniť súčasné vysokoškolské pedagogické metódy, podotkol. Súčasne doplnil, že by bolo vhodné aj na KU vytvoriť pracovisko, ktoré by sa špeciálne venovalo metodike vysokoškolského vzdelávania.

V závere Volek študentov opoznámi, ako môžu využiť čas, ktoré sa im poskytuje. Veľkú príležitosť vysokoškolském dajú využiť študijné pobytov v zahraničí. Mezi ďalšie možnosti patnia granty Erasmus/Sokrates, ale i iné studentské mobility.

Tužba poznávať podľa neho čenie ľudstva v dejinách stále hibie v odkryvovaní pravdy. Študentom odporučil, aby sa pri vytváraní vlastného názoru a pomenovávaní problémov spoločnosti nechali inspirovať svetom katolíckej vieri a predom rozumu. Tie dve kategórie nemajú byť strnené. Majú sa rozšíriť a navzájom ovplyvňovať. Tým sa môžu naplno uplniť vaše schopnosti eponiesť vám, spoločnosti a cirkevi, všetku občku a spolojnosi, zakončiť.

(ml)

» Najväčšie stretnutie vysokoškolskej kresťanskej mládeže opäť v Ružomberku

Najväčšie stretnutie slovenskej kresťanskej akademickej mládeže sa uskutoční od 17. do 19. novembra v Ružomberku. Rozhodli o tom koordinátori zo Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) a zástupcovia z univerzitných pastoračných centier (UPC) na Slovensku, ktorí sa 7. októbra stretli na FF KU na prípravnom organizačnom stretnutí.

Jubilejny 15. ročník Akademu sa bude niesť v znamení témy Budme svet(l)om a citátu z Biblie „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodnikoch“. Podľa Aliny Ondrejkovej zo ZKSM, hlavnej koordinátorky prípravy stretnutia, je cieľom Akademu spojiť kresťanskú akademickú mládež na podujatí, počas ktorého sa môžu vzájomne spoznať, zabaviť sa či podeliť sa o svoje zážitky s prežíváním viery v Boha.

Prvé stretnutie akademickej kresťanskej mládeže sa uskutočnilo v roku 1992 v Banskej Bystrici. Po vzniku UPC na slovenských vysokých školách pretrvávala potreba vysokoškolských stretnúť sa. Preto vznikol Akadem. Posledné roky sa udomáčnil v Ružomberku.

Podujatie každoročne organizujú koordinátori zo ZKSM v spolupráci so zástupcami z UPC a s Rádom pre univerzity Konferencie biskupov Slovenska. Bližšie informácie i samotný jeho program sa nachádzajú na internetovej stránke www.zksm.sk.

(ml)

» Študenti Katolíckej univerzity navštívili Wadovice a Osvienčim

Okolo 90 študentov s dvoma kaplánmi Univerzitného pastoračného centra Jána Vojtaššáka v Ružomberku navštívili 7. októbra polské Wadovice a bývalý koncentračný tábor Osvienčim. „Boli sme na miestach, na ktorých sme spojili návštavu s modlitbou. Navštívili sme katedru 20. storočia – Osvienčim i rodne mesto zosnulého pápeža Jana Pavla II. Osvienčim sa da pochopiť iba cez osobu Karola Wojtylu. Jeho dobrota prevyšila zo koncentračných táborov,“ zhodnotil púť Jozef Žvanda, správca UPaC Ružomberok.

Súčasťou túre bola aj sv. omša v Kláštore Bosých Karmelitánok a návštava Baziliky obetovania Panny Márie vo Wadowiciach, kde bol 20. júna 1920 pokrstený aj Karol Wojtyla.

(ml)

» Fakulta zdravotníctva pripravuje
Ružomberské zdravotnícke dni

Na Katolickej univerzite (KU) v Ružomberku sa 10.-11. novembra 2006 uskutoční medzinárodná konferencia s názvom Ružomberské zdravotnícke dni. Jej prvý ročník organizuje Fakulta zdravotníctva KU (FZ KU) a Ustredná vojenská nemocnica (UVN) v Ružomberku. Cieľom konferencie je informovať zdravotníkov a verejnosť o vlastných skúsenostach z vývoja a aplikácií najnovších vedeckých poznatkov v oblasti medicínskych vied a ošetrovateľstva. Učastníci chcú prezentovať aj výsledky vedeckej práce príslušníkov FZ KU i ostatných pracovisk a vytvoriť základy pre udržanie stálej komunikácie v daniach oblastiach. Prezentácie domácich a zahraničných účastníkov budú v troch tematických okruhoch. V prvom sa zamerejú na medicínske problémy súčasnosti. Náplňou druhého sú príspevky na tému Ošetrovateľstvo a súčasná prax. Tretia programová časť má názov Bioetika - bioetická problematika v etnických skupinách. Ružomberské zdravotnícke dni pripravujú organizátori s podporou Európskeho sociálneho fondu. Blížie informá-

Od začiatku nového akademického roka na FF KU opäť pokračujú fakultné semináre. V pravidelnom čase od 15.00 do 17.00 h sú poslucháči môžu zahlibiť do tém, ktoré im ponúkajú jednotlivé katedry fakulty. Povinnosťou študentov je absolvovať v každom semestri aspoň jednu prednášku. Cieľom seminárov je sprostredkovávať odborné a hostovské prednášky odborníkov na rozličné temy, ktoré sú spojené s diskusiou. V úvodných troch sa predstavil Ľuboš Rojka, František Trstenský a Ladislav Kvasz. Lákadlom fakultného seminára, ktorý sa na univerzite uskutoční 20. novembra, by mal byť bývalý prezident Slovenskej republiky, Michal Kováč. Mená ďalších prednášateľov nájdete na webovej stránke FF KU.

(ml)

» Do Týždňa vedy EÚ sa zapojí
aj Katolícka univerzita

» Chybná citácia

V poslednom Zumagu (apríl 2006) sme v článku Výhrada vo svedomi - priestor slobody, nesprávne uviedli citát dekana filozofickej fakulty Imricha Vaška. Správne znenie je nasledovné: „...FF KU je vedecká, pedagogická, duchovná a kultúrna inštitúcia, kde je sloboda svedomia, vzdelávania, bádania a tvorenia...“

Za vzniknutú chybu sa ospravedlňujeme.

Približne 60 rôznych podujatí pripravujú fakulty Katolíckej univerzity od 6. do 12. novembra počas Týždňa vedy Európskej únie (EÚ). Cieľom týždňa, ktorý je na Slovensku organizovaný už po štvrtýkrát, je priviesť viedu blíže k ľudom, spopularizovať ju a pripomienut, že bez vedy sa spoločnosť, Europa ani svet nepohne dopredu. Jeho súčasťou budú aj Dni otvorených dverí a ďalšie akcie. Ich bližší zočnam môžu všetci záujemcovia nájsť na webovej stránke KU.

(ml)

»POZVÁNKY«

Katedra filozofie FF KU vás pozýva v pondelok 6. novembra od 10.00 do 16.00 h do miestnosti F 404 v bloku F na bioetické kolokvium

Analýza argumentácie pri vysvetlení vzniku človeka a pri zásahoch do jeho prenatálneho vývinu.

Odborným garantom podujatia je vedúci katedry filozofie FF KU, doc. Peter Volek.

Viete, čo je Epigram? Poetický klub FF KU.

Chcete sa stať aj vy jeho členom?

Prid'te každý pondelok o 17.50 h do pracovne dekana doc. Imricha Vaška na FF KU alebo o 18.00 h do miestnosti F 404 v bloku F. Ukážky vlastnej tvorby

a bližšie informácie o klube môžete získať cez e-mailovú adresu epigram@fphil.ku.sk.

» Bábkarský festival iba s jediným súborom

No tretom ročníku celoslovenskej prehliadky bábkarských divadiel a tvorivých dielni Mikulášsky Gašparko, ktorá vyrcholila 8. októbra v Liptovskom Mikuláši, sa predstavil iba jeden súbor. Divadlo dvoch pri Hornonitrianskom osvetovom stredisku v Prievidzi uviedlo na klubovej scéne Domu kultury Liptovský Mikuláš (DK LM) rozprávku O chlapčekovi palčekovi. Je to pribeh o rodičoch, ktorí túžili po dievčatku. Nakoniec sa im ale narodil chlapček, veľký ako palček.

Podľa Evy Stočíkovej z Liptovského osvetového strediska (LOS) bolo cieľom nesúťažnej prehliadky dosiať do povedomia návštěvníkov amatérské bábkové divadlo. Súčasťou podujatia sa stala aj vzdelávacia tvorivá dielna s profesionálnou bábkoherceckou a tvorkynou bábkových inscenácií Ivetou Liptákovou zo Spišskej Novej Vsi. Jej 15 účastníkov sa v nej venovalo technike výroby tyčovej bábky s kasirovanou hlavičkou.

Podujatie pripravilo LOS Liptovský Mikuláš a DK LM. Priprava prehliadky stála približne 60 tisíc korún. Väčšinu - 40 tisíc SK - ziskali organizátori z grantovo-výrobneho programu Pro Slovenská Múzeá SR, zvyšných 20 tisíc idlo z vlastných zdrojov.

(ml)

» Oravský hrad zaznamenal zvýšenú návštěvnost

Počet návštěvníkov Oravského hradu v Oravskom Podhradí počas hľavnej turistickej sezóny stúpol. Od začiatku mája do konca augusta ho navštívilo viac ako 117 tisíc turistov. V porovnaní s minulým rokom je to o takmer sedemdesať novávštevníkov viac, povedala Mária Jagnešáková z Oravského múzea P. O. Hviezdoslava (OM POH) v Oravskom Podhradí.

Veľkou atrakciou bola podľa nej rekonštruovaná starobylá Kaplnka sv. Michala zo 17. storočia. Kaplnku, ktorú dal v areáli domného hradu postaviť v rokoch 1610 a 1611 uhorský palatín, gróf Juraj Thurzo, bol od roku 1993 pre verejnosc nepriístupná. Tento rok bola ocenená 1. miestom v súťaži, ktorú vyhlásilo Ministerstvo kultury SR v kategórii reštaurovanie a pamiatka roka 2006, uviedla riaditeľka Jagnešáková.

Zvýšení návštěvnosti zaznamenalo tuto sezónu Turzov remeselnícky Jarmok a podujatie Rozprávky svet, v krajevstve prírody a Divadelnej Podhradí. Pre turistov sa stali atraktívnejšie nočné prehliadky hradu a množstvo výstav s rozličnou tematikou. Najväčšiu klientelu hradu tvorili Čienci, Poliaci a Česi.

V tomto období pripravujú pracovníci OM POH špeciálne prehliadky Oravského hradu s programom na objednávku turisperátorov a podujatia v deň sv. Mikuláša a na Vianoce.

Oravský hrad pochadza z druhej tretiny 13. storočia. Dnešnú podobu mu dala jeho rozsiahla prestavba v 16. a 17. storočí. Hrad spravuje OM POH v Oravskom Podhradí. Jeho zriaďovateľom je Žilinský samosprávny kraj. Hľavná turistická sezóna potrvá ešte päť dní, do 31. októbra.

(ml)

» Kreslo primátora chcú získať viacerí

O post primátora Liptovského Mikuláša majú zaujem dva kandidáti. Okrem súčasného primátora Alexandra Slafkovského sa o kreslo v decembrových komunálnych voľbách uchádza aj Jan Bicháč.

Alexandra Slafkovského podporuje koalícia SDKÚ-DS a KDH. Protikandidáta Jana Bicháča, bývalého predsedu Slovenského mliekarenského zväzu a predsedu správnej rady Komunitnej nadácie Liptov, hovorila koalícia Smer-SD, SNS, LS-HZDS, SF, HZD a ANO.

O 25 miest poslancov mestského zastupiteľstva sa bude v ôsmich volebných obvodoch uchádzať 59 kandidátov. Okrem dvoch koalícii sa o priezvony voličov uchádza pät nezávislých kandidátov. Ďalších dvoch nominovala do volieb KSS a po jednom kandidátkovi SOS a DU.

V Ružomberku sa o kreslo primátora uchádzajú piatí kandidáti. Súčasnému primátorovi Jurajovi Čechovi, ktorý kandiduje za vládnú koaliciu Smer-SD, LS-HZDS a SNS, robi konkurenčiu Michal Slašťan, nominovaný KDH a ďalší tria nezávislých kandidáti. Okrem Pavla Fischera a Stanislava Chytka sa zaujíma o miesto na ružomberskej radnici aj Bohuslav Murin. O 25 poslaneckých mandátov v 11 volebných obvodoch bude súperiť 106 kandidátov na poslancov, z toho takmer polovicu nezávislých.

(ml)

» Slovensko porazilo Singapuri!

Úlohou fotografie by malo byť predstaviť: a zároveň sa domnievame, že keď to bude. Slovenská prezentácia prebieha pochopil sám seba... Ne pleschodi na podujatie bližšie. My potrebujeme renomovaného kongresu sa tie dočasťa Liptovského múzea v Ružomberku je podporu elektronických médií, podporu Slovensku. Ako povedal Andy Warhol: od 30. septembra do 31. októbra médií vôbec. Verime, že zástupcovia „Každý si môže užiť tých svojich 15 minút inštalovaná zaujímavá výstava s názvom redakciu tam pridu, niečo napišu, ukážu to v slávy,“ ale teraz nastanú 2 roky tvrdé Sedem dní v Číne. Je to vlastne Minigaleria televízie, povedia o nás v rádiu,“ podotkol roboty. To, čo sme videli v Číne, sa fotoklubu, ktorý funguje pri Liptovskom Marián Pauer. Aké sú ich dojmy z Číny? „V. zopakovať nedá. My určite nebudemame máť múzeu v Ružomberku. Jej kurátor Marián Pauer, predseda Slovenského komitétu Medzinárodnej federácie umeleckej fotografie - FIAP, ju predstavil ako „Krátku správu o dlhej ceste“. Slováci sa totiž šesťdesiatich ôsmich krajín, to bolo všetci ti, ktorí sa do prípravy zapojia. Bude sedem dní práve v Číne, konkrétnie v Chengdu a Juzhay Paradis, pokúšal 336, teda skoro každú tisicu. Bola to aj nad slovenské sily. Verim, že sa nejakovo vyboľovať právo organizovať výstavu, z ktorej sa nám nechcelo odísť. Znobilizujeme a nakoľko to zvládneme,“ 25. medzinárodný kongres v roku 2008. „Ešte šťastie, že večer zatvarali, jednoducho uviedol Marián Pauer. Podarilo sa!

Svetový kongres FIAP s účasťou delegátov zavreli, tak sa na vystavené fotky ešte stále známe, práve preto je táto možnosť z päťdesiatich krajín bude teda prebiehať divame. Boli neuveriteľné! posledný augustový týždeň práve Pre mnohých môže byť záhadou, ako sme v zahraničí prestali brať ako atrakciu na Slovensku a to v Ružomberku. Jeho možno zvážiť po prezentácii a spoznali aspoň zlomok z toho, čo sa na Slovensku je Čierno-biele bielenie FIAP-u s konkurenčným Singapurem. Marián v našej krajine skrýva, akými možnostami a Biennale mladých FIAP-u. Tieto výstavy by Pauer prezradil, že nam pomohlo, keď opäť odkryl, akých kvalitných fotografov máme, mali byť v Bratislavе, pretože tam treba aj Singapur do boja dosadiť mladučku. Spojme sily, tak ako to urobili organizátori veľmi veľký výstavný priestor herečku, ktorá všaj pokazila, čo možna v Číne, a ukážme svetu, čo v nás je!“

Eva Okoličániová

» Ide predsa o človeka!“

Do Ružomberka sa už po tridsaťi. V týchto dňoch aj prebieha Fotofest, kde deväťkrát dostal kúsok sveta. Možu zaujemcovia vidieť fotografie Prostredníctvom fotografií sa nám odhalujú z minulého ročníka Fotofóra vo Fullovej daleké krajiny, ľudske osudy, atmosféra galérii do 15. októbra a v Björnsonovom krátkych okamihov. V Liptovskom múzeu dome. Je na každom fotografovi, aby bol v Ružomberku sa koná predjubilejný ročník konkurenčne schopny, aby jeho fotky Fotofóra - Medzinárodného salónu vyhrali. My sa snažíme vytvoriť podumeleckej fotografie. Je to prezentácia mienky, aby informovanosť o kvalite fotografii z tridsiatich dvoch štátov celého sveta bola. Máme tu ešte tri sveta, päťčlenná medzinárodná porota medzinárodné fotosalóny pod záštitou FIAP vybrať na výstavu tristoosiemnásť - Medzinárodnej federácie umeleckej fotografii a oceniť dvadsať jeden autorov. fotografie.

Ocenenie sa nepodarilo získať ani jednému. Doprava v Žiline, ružomberské Fotofórum Slovákov. „A to je výzva pre slovenských a ekologický salón na jednu tému - Strom fotografov, aby lepšie fotili, prišli sa sem. Popri tom bude ďalšie národné výstavy, inspirovať, aby videli, ako ten svet foti, aby výstavy fotoklubov a mapové okruhy. Len sa zapájali do činnosti, ktoré Zväz určita koordinácia, synchronizácia nie je, slovenských fotografov organizuje,“ vyzval pretože v dobe, v ktorej žijeme sa všetky predsedu Zväzu slovenských fotografov systémové kroky preruší a to je aj Ružomberok Ľubomír Schmid. dôsledok, preto slovenskí autori neboli

konkurenčne schopni na to, aby získali nejaké ceny,“ zhodnotil Ľubomír Schmid. Zlatú medailu v kategórii Farebná fotografia získal Dimitrios G. Markoglou z Grécka za súbor fotografií a v kategórii Čierno-biele fotografia Gerda Jaeggi - Christ z Rakúska za súbor fotografií. Ostatné medaily, ceny a čestné uznanie získali fotografi z Anglicka, Nemecka, Belgicka, Česka, Rakúska, Švédska, Slovinska, Grécka, Francúzska, Argentíny a Indie. Predseda Fotofóra Michal Holec nebral tragicky, že ceny prakticky nemali komu odovzdať, lebo sa nedostavili ani slovenski a rakúski fotografi, ktorí svoju účasť prisúobili. Primátor mesta Ružomberok Juraj Čech sa vyjadril, že Slovensko chce vstúpiť do povedomia. Fotografom poprial veľa invenčie a pridal želanie, aby fotka bola momentom, obrazom sveta a pomohla zlepšiť kvalitu života. Keď nám sa nedan ist do sveta, netreba zúfati, svet príšiel za nami! Výstava bude trvať do 1. novembra.“

Eva Okoličániová

PRÍTOMTOSŤ

žijeme pre budúcnosť

z minulosti

Na niekdajšej Elektrotechnickej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave vyštudoval svetelnú techniku. Pri otázke o tom ako sa dostal na Katolícku univerzitu odpovedá, že peši. „Akékoľvek vzdelanie, ktoré by som mal, je nedostatočné,“ aj preto si tretí rok robí doktorát z teórie a dejín žurnalistiky. Na univerzite sa mu páčia ľudia a nedostatky vidí v medziľudských vzťahoch. „Dobrý novinár nesmie zostať na plynčine, pri brehu, lebo pri odlive uviazne a ďalší príliv ho neoslobodí, ale utopí.“ O dnešných médiach nemá lichotivú mienku. „Priam nás utápajú v massculte, najhrubšej a najprimitívnejšej karikatúre na kultúru, čím potom, žiaľ, ovplyvňujú myšlenie a morálku spoločnosti.“ Ideálny relax si predstavuje pri badmintonе a hráva ho aj so svojim školiteľom. Raz za čas si kúpi časopis, najčastejšie o varení. Hovorí, že stále sa musíme snažiť. „Vždy aspoň snažiť. Ale musíme.“ Doktorand katedry žurnalistiky, Juraj Považan.

text: Peter Kravčák

» Studentské časy

Rodák z Ružomberka po skončení miestneho gymnázia pokračoval v štúdiu na Slovenskej technickej univerzite, kde ho evidovali na fakulte elektrotechniky a informatiky. Zo zájmu, ktorý sa pretavil v nevyhnutnosť, sa začal zadberať informačnými technológiami. Keď som študoval na vysokej škole, začali byť dostupné malé osobné počítače, na ktorých ma najviac lákala možnosť práce s hudbou. Popri tom som sa naučil aj kadečo iné, čo sa mi neskôr ukázalo byť veľmi užitočným.“ Nebolo to však presne to, po čom srdce pišťalo. „Pôvodne som chcel študovať hru na organ a kompozíciu. V tých časoch to však s mojim triedne nevhodným pôvodom nebolo možné. Dnes som však už skoro zmierený a vcelku spokojný.“ Filozofia štúdia je v jeho podaní krásne jednoduchá a nepriestrelná. „Štúdiem nemáme získať len sumu vedomostí. Má nás naučiť hľadať a nacnádať súvislosti. Musíme byť aktívni. To, čo sa naučíme, závisí najmä od nás. Všetko malo i má nejaký zmysel, i keď nám môže zostať skryté.“ Hlad po vedomostach je u neho priam vči. Aj žurnalistiku študuje pre nasýtenie nerásťného, vedomostného hľadu. „Ak chcete aspoň trochu porozumieť, nemožno sa obmedziť na jediný odbor a treba si čosi preštudovať aj odinakař, z filozofie, zo sociológie, z psychologie, z histórie... Žurnalistika je tak možno len akýmsi pomocníkom, nástrojom pre čosi, cez čo možno vidieť svet konkrétniešie, okolo nás a chápať súvislosti.“ Tvrdí, že dnešná generácia nemá tak úzke hranice

ako jej predchodcovia. „Dnešní študenti majú možnosti, o ktorých sa nám ani nesnilo. Dnes vám možno pripadať samozrejme, že môžete cestovať po svete, študovať na univerzitách v zahraničí. Otvorí sa vám svet. Asi to od vás chce väčšiu mieru zodpovednosti, skoršej dospelosti. My sme malí višteľko nalinkované, vopred jasné. Sme tým, zrejme, všetci viac-menej poznačení.“

» Súčasnosť

Pred štyrmi rokmi ma dva páni poprosili o pomoc s počítačovou sieťou pedagogickej fakulty. Nechcel som sa vtedy stať zamestnancom univerzity, no nakoniec som súhlasil s dvoma týždňami, len tak na skúšku. A vďaka (možno i napriek) rôznym okolnostiam a ľudom som zostal, aby som sa nakoniec stal aj jej študentom.“ Univerzita sa ešte len formuje a hľadá svoju vlastnú, pravú tvár. „Nie takú, ktorú by je možno chcieť násilu vnútri, niekto, kto ňou, v nej a s ňou ani nežije. Tú tvár hľadáme aj tvoríme my všetci. Vždy to totiž závisí od ňudi, od veľkosti i hlbky ich osobnosti, od ich prístupu k veciam, k sebe navzájom i k sebe samým. Univerzita, to nie sú budovy a to, čo je v nich, i keď aj to je veľmi dôležité. Univerzitné univerzum tvoria ľudia. Ak sú oni, taká je i univerzita.“ Hovorí aj o dobrej podstate a tú vraj niet prečo skrývať, naopak, treba s ňou žiť. „Sú veci, ktoré nás presahujú nie svojim rozmerom, ale už tým, že vobec sú. Alebo, ako napísal Antoine de Saint Exupéry: „To podstatné je očiam neviditeľné.“ Verí v nenáhodnosť

a kauzalnosť. „Čo tu má byť, tu je. Ak by to tak byť nemalo, táto univerzita by tu nebola. Závisí to však aj od každého z nás.“ Na univerzite sa mu páčia dobrí a mudi ľudia.

A v čom vidí rezervy? „V ľudoch, v prejavoch ich správania sa, v medziľudských vzťahoch, lebo tie sú klenbovým svorníkom našej koexistencie. Bez nich by sa všetko rozspalo pri najslabších záchravcoch. A tie nielen musia prísť, ale aj prichádzaju, aby sa všetko mohlo „utriast“ a najsi si svoje správne miesto. Musíme teda len chcieť sami. Vždy môže byť aj lepšie.“

O univerzite sa často hovorievalo, že v nej vanie duch rodinného charakteru. Rozrástaním však tento prívlastok stráca. „Zvyšovaním počtu študentov musí dochádzať k anonymizácii, akejko strate intimity. Má to svoje výhody aj nevýhody, i keď je niekedy upíne zbytočné pátrať po nich. Niektoré veci asi treba brať tak, ako sú. Netreba však podliehať nátlaku davu ani jednotlivcov. V ľamkoľvek.“

A kam by to chcel v tomto roku končiaci doktorand dotiahnuť? „Milo Urban na konci svojho autobiografického románu napísal, že len blázon si plánuje budúcnosť, pretože skutočnosť, ktorá pride, je i tak vždy iná. Stávajú sa veci, ktoré nemôžeme ovplyvniť, nech by sme sa akokoľvek snažili a svojou snahou skôr ubližiťme sebe alebo niekomu inému. Pragmatici by možno povedali, že sa treba prispôsobiť situáci. No treba aj snaňať. Tak, aby sme svojím snom nepodľahl.“ Mojou diplomatickou odpovedou teda bude kam a ako sa bude

Vzhľad jeho rodného Ružomberka ho mrzí. O kladnom vzťahu hovorí v podmienkovacom spôsobe - mal by som... Cítit tu komercionalizáciu všetkého, pach peňazí a dobu patriacu dravcom. Napríklad jedna z najstarších zachovaných historických stavieb severného Slovenska, Kaštieľ sv. Žofie v Ružomberku, bol „dotvorený“ na obchodný dom. Tak skončila jeho vyše šesťstoročná história. Možno to nazvať inak ako kultúrnym primitivizmom? Všetky dôležité dokumenty týkajúce sa regiónu Oravy a Liptova (a nie len ich) boli podpisované a uložené práve tu. Nocovali tu králi aj cisári, napr. Zigmund Luxemburský. Dejiny sa tvoria na každom kúsku Zeme, každým človekom. Len hilupák sa snaží skrýť svoju minulosť, ak sme sám parafrázovať Cicera. My sme však náhodou radšej uveríť reklame - „Odstríhnite sa!“. Ak sa však odstríhneme od minulosť, čo nám zostane? Budúcnosť sa každým prichádzajúcim okamihu stáva prítomnosťou. Existuje teda? Prítomnosť je taká prchavá, že si ju hľadám ani nestihnešme uvedomiť. Existuje teda? Prítomnosť žijeme pre budúcnosť - z minulosť. Možno to vyznieva ako nejaké staromilstvo, môže nám však nebyť hľad ktoréhokolvek „konca histórie“?

Dobrý novinár musí neustále pátrat po pravde. Recept na kvalitu je jednoduchý. Treba len „ist za podstatou v hlbinách“, ako napísal nás veľký básnik. Nezostat na plynčine, pri brehu, alebo pri odlive uviaznešme a ďalší príliv nás neoslobodi, ale utopí. Nebat sa a mať odvahu žiť, veriť, nľadat nezastáť. Držať sa toho, čomu veríme, i napriek možnému nepochopeniu, zosmešneniu, ponízeniu. Mať čisté svedomie. Pravda je oslobozujúca, i keď niekedy boli.“

Média nás dnes kŕmia hlúposťami a my ich tupo konzumujeme. Nezamýšľame sa nad kultúrou, ktorá je nám dennodenne servírovaná. „Neuverili sme nahodou heslám „čo nie je v médiach, neexistuje“ alebo „kto nie je na nete, neexistuje“? Niekoľko je však pohodlniejsie prijať čokovku len preto, aby sme sa netrápili s vytváraním si vlastného názoru. Práve človek bez názoru je najlahšie manipulovateľný. Sme zahľtení informáciemi, ktorých väčšinu tvori balast. Média nás presvedčajú o tom, aké sú informácie práve od nich dôležité a tým v nás vytvárajú iluziu o tom, že vieme a sme informovaní. Často ich považujeme za garantov pravdy, pretože ony sa vsúvajú do tejto polohy a my sa tam zahľadíme za kratší koniec, veríme im. „Asi si ani neuviedomujeme, že väčšina médií je jednosmerných - našou úlohou je len konzumovať a naš názor nie je ani očakávaný, ani chcený, a už vobec nie podstatný. Sme len pasívnymi prijemcami.“ Za dôležité považuje, aby študenti a absolventi žurnalistiky FF KU pozdvihli úroveň médií a priniesli závan kresťanského ducha. „Predpoklady na to, dúfam, majú. Alebo by aspoň mali mať. Nesmú sa báť a nesmú sa vzdávať.“ Na hlasnej reči o vymieraní kultúry na Slovensku má svoj, potvrzujúci názor. „MacDonald i Eco pišu o troch úrovniach kultúry: kultúra pre elitu (medzi ktoru u nás

sami seba zaradujú tí, ktorých nám médiá predkladajú ako „celebrity“ či „smotánku“), ktorá môže byť aj nerozumiteľná (často, i keď nie vždy, to však býva len záležitosť intelektuálneho alebo iného snobizmu); kultúra strednej vrstvy (ktorá sa u nás, ako tvrdia niektorí sociológovia, nevytvorila a neexistuje, preto takýto typ kultúry asi ani nepoznáme) a masová kultúra. A ponúkaná nám je hľavne práve masová „kultúra“. Média nás presvedčajú, čo všetko potrebujeme, čo všetko musíme urobiť, čo všetko si musíme kúpiť, len aby sme boli „in“, aby sme sa priblížili celebritám („mačky by kupovali whiskas!“).

» Práca

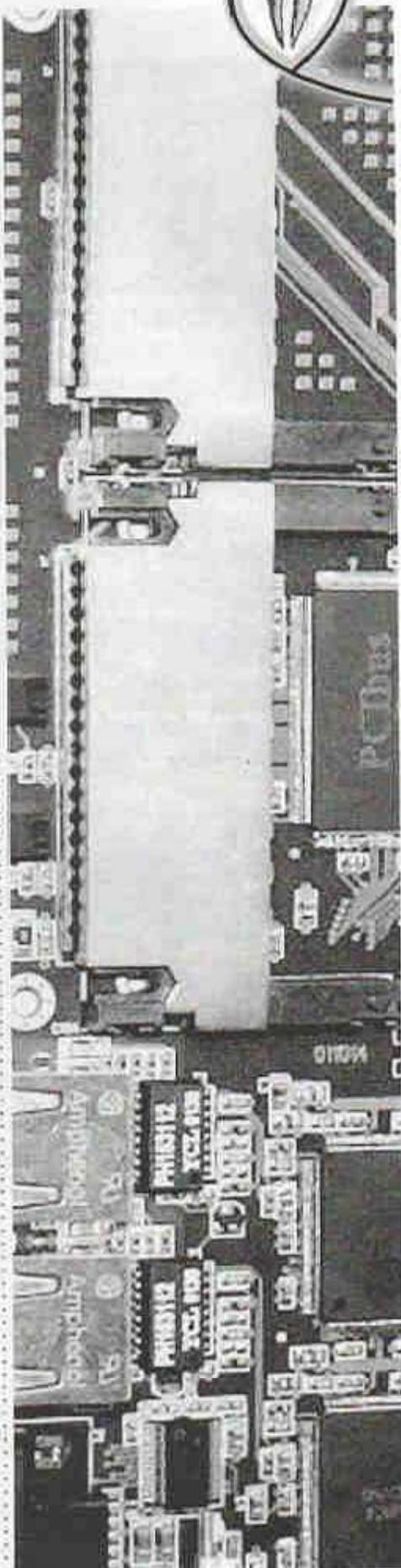
V škole v minulosti zastával funkciu vedúceho informačno-komunikačných technológií.

„Byť technikom medzi ľudmi s humanitným vzdelením a zameraním však niekedy nemusí byť jednoduché. Vyžadovalo to obojstrannú trpeznosť, ktorej asi niekedy neboli nadbytok.“

Priľahllosť učiť na vysokej škole prišla nečakane a prekvapivo. Keď prišla taká ponuka či požiadavka, dosť intenzívne a evidentne neúspešne som sa tomu bránil. Výsledky tejto mojej prehry tak môžete možnosť občas pocítiť. Niekoľko však, keď prehráme, sme vlastne vyhrali. Len si to hneď nemusíme uvedomiť.“ Aj preto sa nevzdáva, „Je to pre mňa skôr stužba, možnosť podeliť sa a byť.“ Ti, čo ho poznajú, si určite všimli, že kancelaria je jeho druhým domovom, práca koničkom. „Možno to povedať aj tak. Alebo aj inak, na hobby mi nezvyčuje príveľa času.“ Doktorandská práca sa nachádza už v „predzáverečnom“ štadiu, napriek tomu priznáva, že práca v strese mu nie je cudzia. „A tiež si vždy vrvam, že to takto robím posledný raz a nabudúce to bude určite inak. Keďže sa však história zvykne opakovávať a všetko tu vraj už raz bolo, nedokážem sa ubrániť opakovaniu... Uvidíme.“

» Záľuby

A keď je po strese, najlepšie si oddýchnie pri debrej knihe a hudbe. „Jediné dve vôňe, ktoré nezvyknú sklamáť, nezostarnú a nesprotivia sa.“ Zrejme má veľký nočný stolík, pretože knihy mu skutočne nie sú cudzie. „Nedávno som dočítal knihu „Oskar a ružové paní“ od Erica-Emmanuela Schmitta, veľmi talentovaného francúzskeho spisovateľa a predtým „Aké rieka, ktorá plynne“ od Paula Coelho. Odporúčam obidve. Začínam čítať „Kultúrne dejiny novoveku“ od Ego Friedla.“ Oddychuje aj pri akejkoľvek robote, musí sa však cítiť ako doma. „Skvelým oddychom je badminton na dvore podľa pravidiel, napriek so svojim školiteľom. Možno si pri tom podebatovať o všetkých vzájomných nezhodach, krvidlach a bolestkach a urovnati ich víťazstvom vhodne vybranej strany.“ Nedopustí na gramofónové platne a magnetofónové pásky. Pracovník IT však pozná a rád si vychutná aj dobrý film

Interview

HUMANES

9

na DVD a Hudbu, najmä v aute, z CD. Televíziu veľmi nepozerám, rádio používam len ako kulisu a internet je pre mňa zväčša pracovným nástrojom. Zhruba raz za mesiac si kúpim noviny alebo časopis, napríklad o varení. Mobilný telefón sice používam, no už dlhší čas hľadám (a nenachádzam) dôvod, prečo sa ho nezbavím. Čas však ešte asi nedozrej dostatočne..."

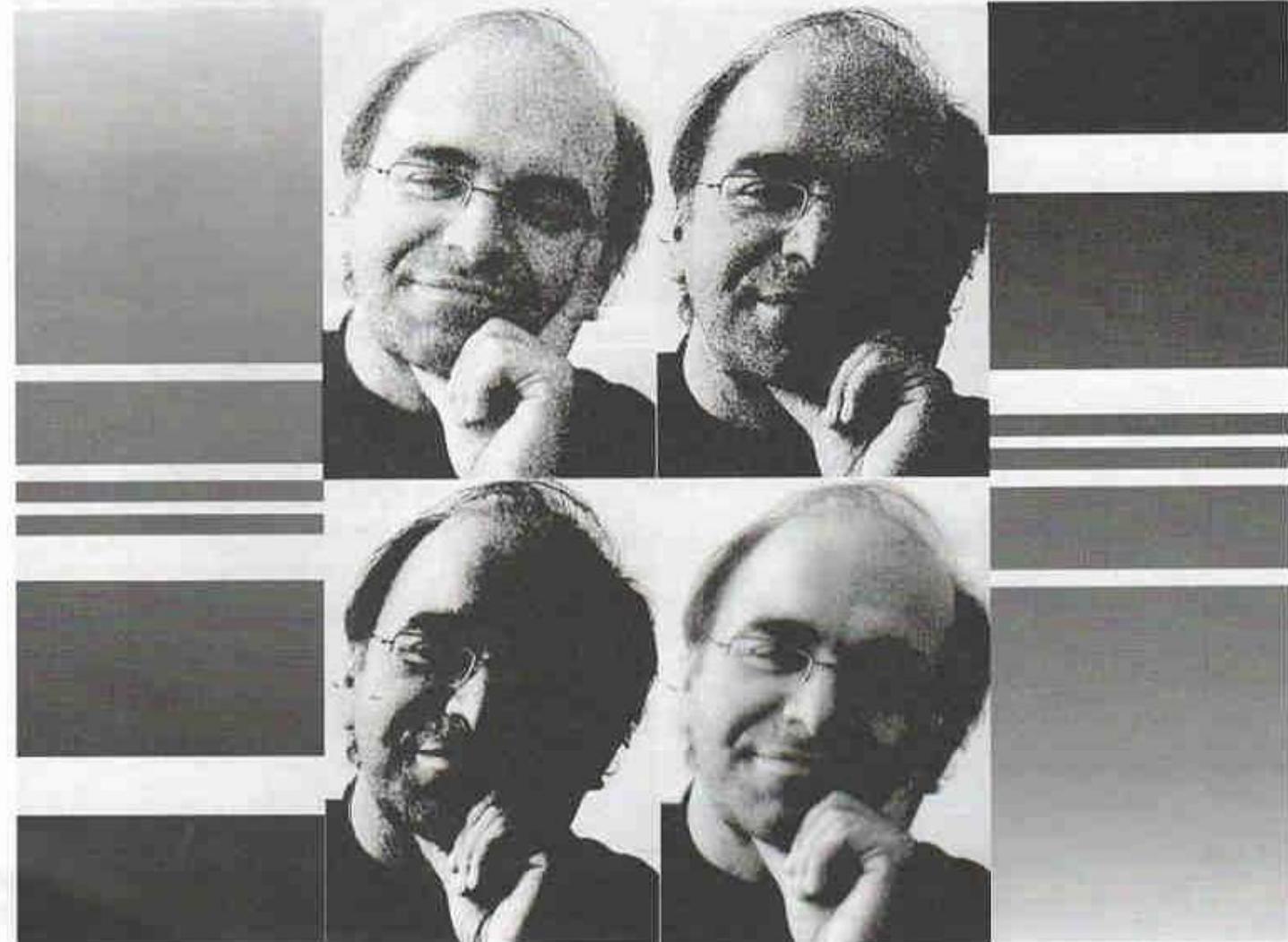
Mnohí sa po práci odreagúvajú pri počítačových hrách, je to ten správny relax aj pre človeka, ktorý trávi za počítačom hodiny? Niekoľko možno áno, často sa však stáva, že sa z týchto hier stáva droga a človek (alebo časom to, čo z neho medzi stoličkou a klávesnicou zostane) si vystavuje nepozitívnu psychickú závislosť. Prestane rozlišovať medzi realitou a virtuálnym svetom. Z prostredku na odbúranie stresu sa tak môže stať zbraň na autodestrukciu osobnosti. Preto je dôležité určiť si, poznat a rešpektovať správnu mieru. Ale to by malo platiť aj vo všeobecnosti, nielen o hrani počítačových

hier." Vzťah k obľúbenej histórii údajne zdiedil po rodičoch, no nevie, ako ho v ňom vypestovali. "I napriek tomu, alebo možno práve preto, že, na rozdiel od mojich sestier, zatiaľ nemám vzdelenie humanistickej zamerania. Snažím sa to však dobehnuť a tak som sa stal veľmi "vašinivým" čitateľom."

» Vy

Nevtieračovo prirodené pocit pozitívneho charakteru, z kohokoľvek i čohokoľvek, zaručene vyčaria usmev v jeho duši. Riadi sa volne preloženým latinským príslovím „quidquid agis prudenter agas et respice finem“, ktoré hovorí: čokolvek robí, rob dobre a pamätaj na koniec. „Musíme sa preto snažiť. Vždy aspoň snažiť. Ale musíme. I keď to býva fažké a často myslíme, že to nevládzeme a sme na konci. Vyhodou pádu na dno je, že hlbšie už skutočne padnúť nemožno. Dno býva pevné a tak sa od neho možno odraziť a ist, bežať, letieť nahor. Hľadať pravdu, ktorá má byť cieľom i cestou každého z nás. Poznat a chápať súvislosti, ktorých poznáním sa stávame mûdrejšími i lepšími. Byť nie vzdelenými, ale mûdrymi, s pokorenou a v pokore. Lebo sestrou mûdrosti je práve pokora. Je fažké sa

charakterizovať alebo umne odpovedať na dotieravú otázku? „Samých seba môžeme aj musíme spoznávať aj prostredníctvom blízkych i menej blízkych ľudí. Kto však môže vidieť do srdca človeka?“ Od študentov sa snaží neočakávať to, čo by neočakával od seba. „I keď tým, zrejmé dosť často, komplikujem život nielen sebe. Očakávam od nich otázky a chcel by som im pomôcť hľať odpovede na ne. Nie im ich rovno naservirovať, lebo si myslím, že je lepšie, ak ich nájdú sami.“ Svojim študentom by rád odovzdal všetko, čo mu bolo dané - „zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. A ak to aspoň trošku ide, možno aj o trošku viac. Nie len vedomosti, informácie. Mnoho dobrého aj potrebného sa jednoducho kúpiť nedá - to, čo možno získať len ako dar. Na dary narok nemáme. Kto nám ich dáva, dáva ich lebo ich chce a môže dať - práve tým, ktorých chce obdarovať.“ Pokušali sme aj so zložkami, vedeckými ľuďmi, zvedaví ľuďmi. „Obávam sa, že publikovateľné neresti nemám a moja úprimnosť musí veľmi skoro (teda v tomto okamihu) skončiť tam, kde začína nepublikovateľnosť.“

VITAJTE V NOVOM AKADEMICKOM ROKU

Filozofická, pedagogická, teologická a zdravotnícka fakulta. Spolu 12 000 študentov, 37 katedier, viac ako 40 akreditovaných programov. Univerzita tretieho veku, siedmy rok existencie. Toľko naša Alma mater v číslach na začiatku nového akademického roka.

text: Eva Okoličániová
foto: Ján Bodor

» Veni Sancte a zhromaždenie akademickej obce KU

Novy akademický rok otvorila Veni Sancte, slávnostná svätá omša. Jej hlavným celebriantom bol Mons. Alojz Tkáč, zúčastnil sa na nej aj biskup spišskej diecézy a predsedu Konferencie biskupov Slovenska František Tondra, rektor KU Boris Banáry, prorektori, dekaní všetkých fakult, prodekaní, profesori, učitelia, študenti. Veni Sancte sa uskutočnila 20. septembra v Rybárpoli, v deň, keď sme si zároveň pripominali smrť svätých kórejských mučeníkov. Svätú omšu sprevádzal spevácky súbor Benediktus. V homilií sa Mons. Alojz Tkáč venoval aj odpovedi na otázku, či má KU a jej študenti iné morálne poslanie ako študenti ostatných univerzít. „Vaša katolicita a vernosť evanjeliu sa má vyjadriť prístupom k štúdiu a vo vzájomných vzťanoch.“ Po slávnostnej svätej omši nasledovalo zhromaždenie akademickej obce KU v Aule Jána Pavla II. Jeno súčasťou bolo niekoľko prihovorov predstaviteľov KU. „Kvalita je každodenný život Vašej akademickej spoločnosti, je to život celej KU. Preto chceme a dokonca musíme rást na kvalite,“ vyjadril sa rektor KU Boris Banáry. V podobnom duchu sa niesol aj prejav apostolského nuncia Vatikánu na Slovensku, Veľkokancelára KU

vyjadril priáanie, aby sme vytvárali autentické spoločenstvo, ktoré smeruje k poznaniu pravdy a aby sa KU aj ďalej dynamicky rozvíjala. A na záver zhromaždenia zazvonil školský zvonec, odznela študentská hymna, akademický rok 2006 / 2007 práve začal!

» Jedna veľká rodina

Aké pocitky má na začiatku roku nás dekan Doc. PhDr. Imrich Vaško, CSc.? „Tento rok vidím také isté žiarive tváre plné očakávania, plné nádeje. Sú tu ozaj katedry, ktoré sa posluchačom plne venujú, keďže máme len interné, denné štúdium. Ja mám rád učiteľov, ktorí pôsobia tu. Nepotrebujem reprezentáciu v Bordeaux, obrazne povedané, ale tu, aby boli s vami. Odprednášajú, po seminároch sa s vami môžu rozprávať, viesť rozhovory, preto musí byť ten učiteľ tu na FF. Preto nás je tak akurát, sme taká rodina. Tvoríme celok, ktorý tu je každý deň. Sme tu jedni pre druhých.“

» Čo praje študentom FF KU?

„*Milí mladí priatelia! Ja sa teším, že ste prišli práve k nám na FF KU. Nesmiere milujem sofiu - múdrost, takže Vám vyprosujem predovšetkým zdravie, dobré rodiny a tú múdrost, lebo ak budete zdravi, ak budete žiť v pokojných, dobrých rodinách, tak múdrost sa dostaví sama. Zo srdca Vám prajem, aby ste na FF skrásnili a teším sa na Vás a už vopred Vám za všetko děkuji.*

» Študenti všetkých odborov spojte sa! alebo Kluby, krúžky, spolky

Naša univerzita je mladá a tak to tu treba trochu rozhýbať. Studentský život to nie je len škola, nočný život a obmedzené možnosti zábavy a oddychu v Ružomberku, ale aj rôzne spôsoby „združovaťa sa“. Určite snahy tu už boli aj po minulé roky, ale nič svedoborné. Je len na nás, aby sme využili, čo je v nás a čas, ktorý tu máme a zapojili sa do rôznych klubov, kružkov a spolkov, ktoré na univerzite existujú alebo sa práve vytvárajú. Nič nie je lepšie ako zmysluplnie stráviť čas s ľuďmi podobnej krynej skupiny. Znie to ako klišé, ale je to pravda! Stačí si len vybrať, po čom vám srdce pišť..

Už druhý rok na fakulte úspešne existuje **Historický spolok**. Je určený všetkým, ktorí majú záujem vziať sú a objavovať krásu poznania. Predsedom spolku je Martin Mráz. Nejaké pôsobenie má už za sebou aj **Glosa**, ktorú vede Mgr. Ivan Baláž. Jej náplňou je glosovanie a mapovanie politickej situácie doma aj v zahraničí. Katolícku univerzitu nevynímajúc. Stretnutia glosujúcich sú zatiaľ naplanované na pondelky od 19:10. Ďalšou aktivitou, na ktorej sa okrem Mgr. Baláža podieľa aj pán dekan je **Poetickej klub Epigram**, ktorý môžete navštiviť každý pondelok o 17:50. Na programe sú autorské čítanie a stretnutia pláčuchových autorov na Katolíckej univerzite aj mimo nej.

Prvou lastovičkou tohto roka je **Kniha**, Klub priateľov dobrej literatúry. Kontaktou osobou je Matúš Hrubovský, študent 2. ročníka žurnalistiky, stretnutie budú prebiehať utor-

ky po 17 hodine. Po určitej pauze by sa snad rozbolo aj **Klub žurnalistov G. K. Chestertona**. V prípade záujmu o prinosné diskusie so zaujímavými hostami treba kontaktovať Michala Lipiaka, študenta 4. ročníka žurnalistiky. Ročnú prestávku mal aj **Klub filozofov Perse**. Ako mi povedal Tomáš Kiž, ktorý predtým klub viedol, aktivity v tomto smere sa čakajú skôr od mladšej generácie. Z ich strany išlo o založenie tradície, ktorá funguje na západných univerzitách. Napriek klubu boli prednášky na aktuálne témy, kultúrne akcie, exkurzie. Milan Hudák, ktorý vedenie klubu „zdedil“, stúbil, že sa v tomto roku určite pokusia niečo zorganizovať a oživiť staré tradície. Po tom, ako Julianá Sersenová absolvovala, sa nenašiel nikto, kto by si vzal pod patronát **Univerzitné divadlo** alebo nejakým spôsobom zabezpečil ďalšiu činnosť. Snaha postaviť na nohy iné divadlo na KU sa minulý rok, žiaľ skončila neúspechom, napriek mnohym záujemcom, čo je veľká škoda Herci, režiséri, scenáristi, dajte sa dokopy! Potrebujeme divadlo! Zatiaľ toľko, čo som sa dozvedela o činnosti klubov, ale použijem myšlienku jedného žurnalistu „...len Boh vie, čo sa nám hľavami nových študentov na FF KU...“ Tak lenom čitate a spolu dajme o sebe vedieť!

Pozn. redaktora: Všetkým osloveným ďakujem za ochotu vyjadriť sa a poskytnúť informácie aj napriek časovej zaneprázdnenosťi.

O plánoch a zmenach v Univerzitnom pastoračnom centre (UPaC) na začiatku akademického roka porozprával jeho duchovný správca Jozef Zvára. „Pre mňa osobne je to už šiesty rok na tejto univerzite a som nesmiernie rád, že tu môžem byť a trošku pomáhať ľuďom na tejto univerzite - študentom, pedagógom. Veľmi sa teším, sú tu veľké možnosti spolupráce pre každého jedného z nás. K tomu je tu viacne aj Univerzitné pastoračné centrum, ktoré chce slúžiť všetkým, predovšetkým po tej duchovnej stránke, pomáhať rast, pretože na KU má rovnakú váhu miešan intelektuálny rast, ale aj ten duchovný, spirituálny.“

Čo vlastne UPaC poniká?

UPaC ponúka duchovnú stravu, cez služenie svätyň omá, vysluhovanie svätošti, rozličné pobožnosti, duchovné obdobuby, misie, ale aj športové, kultúrne podujatia, spoločenské aktivity. Mnoho možností, ako sa realizovať.

Ako vnímate nový akademický rok?

Nový akademický rok je zvláštny možnosť v tom, že znova prišli noví študenti, príbude viac študentov prvého ročníka, ktorí majú svoje talenty, ale aj problémy, ľalosti, príliš súm doniestat. Prichádzajú sem noví pedagógovia, a tak sa odkrývajú nové možnosti. Pre UPaC je tento rok zvláštny tým, že ziskáva nové priestory. Doteraz sme sa tiež využívali v dvoch miestnostiach, ale teraz sú tu už pekné priestory, ktoré chceme dať úplne k dispozícii študentom, keďže sa realizujú.“

Všetkým študentom?

„UPaC má byť centrom prijatia. Každého jedného, aby sa tu ozaj cítil ako doma. My kniaci, naši koordinátori, ktorí tu pôsobia sú snažíme urobiť aspoň to základné, ale ostatné, na otvorenie tohto priestoru a všetkých aktivít je na študentoch. Možu tu prebiehať rôzne aktivity, následne spoločenské javisko formy, kultúrne súčasť. Bude tu istý časový harmonogram. Môžu prísť obhajovať si tú miestnosť, čosi ponúknuté. Toto je také novum. Sme otvorení na vás pre všetkých, každý je tu vítaný. Nechomce z nikoho robiť katolíka. V Čadom pripadá. Vierim je darom, má sa prijať dobrovoľne, nie násilne. Na prvom mieste v každom človeku vidíme ľuďa.“

Máte aj nejaké osobné postrehy, čo sa týka života na FF KU?

„Má osobne teši, že sme dostali nového kaplana a nového zamestnanca, ktorý sa venuje projektom, grantom. Počas príštichých súm absolvovali zahraničné púte, návštěvy Bruselu, Nemecka. Rysujú sa nové možnosti, stále pre študentov, návštěvy súm univerzity, s ktorými chceme nadzviačiť spoluprácu. Z toho sa teším a pozývam všetkých ku spolupráci. Realizovať sny je možné! Nemôžeme násiekať, čo všechno je zlé v spoločnosti, ale máme veľké možnosti a ja verím v Božiu pomoc, že Pan Boh nám pomôže realizovať naše plány.“

KNIŽNICA - SRDCE UNIVERZITY

Asi nikto nebude oponovať, že centrálna a fakultná knižnica (Zdrojové centrum FF KU) v dnešnej podobe neposkytuje dvanásťtisícom študentov dostatočné podmienky na štúdium. Človek by musel byť nadmieru šikovný, aby si z 20 študijných miest v centrálnej knižnici uchmatol jedno aj pre seba. A pritom univerzitná knižnica by mala byť srdcom každej univerzity. Aj toto bol jeden z dôvodov, prečo Akademický senát KU vyhlásil urbanisticko-architektonickú súťaž s názvom Kempus s dôrazom na univerzitnú knižnicu, ktorej výsledky sa 18. septembra zverejnili širšej verejnosti, teda aj nám študentom.

text: Veronika Folentová

Filip Struhárik

foto: Internet

Myslienka vytvoril projekt Kempus nevznikla zo dňa na deň. Predchádzali jej viac ako polročné diskusie o ďalšom rozvoji KU. Akademický senát zriadil špeciálnu komisiu, ktorá mala zhromaždiť predstavu fakúlt. Do 30. septembra 2006 zožbierali dekani a prodekania návrhy obohatené projektovými štúdiami. „Keďže sme nemali veľa času na súťaž, vyzvali sme pät architektonických ateliérov, aby sa súťaže zúčastnili. Prezvali si súťažné podklady, bohužiaľ do stanoveného termínu odovzdali svoje návrhy len traja,“ prezradil nám prodekan Peter Olekšák, jeden z deviatich porotcov. Na čele poroty stál významný architekt, predsedajúci Slovenského spolku architektov, niekdajší rektor VŠVU a terajší hlavný architekt Bratislavu, profesor Štefan Slachta. Filozofickú fakultu zastupoval dekan Imrich Vaško, predsedajú-

akademického senátu FF KU Ján Hrkút a už spomínaný Peter Olekšák, prodekan FF KU. Porotcovia udeľovali v tajnom hlasovaní jeden až tri body, pričom najväčší dôraz porota kládla na výstavbu komplexu budov v tesnej blízkosti, ktoré by ušetrilo mnoho neefektívne využívaných ploch. Tie sa v súčasnosti vynakladajú na vzájomnú komunikáciu medzi pracoviskami. Ďalšou prioritou bolo vytvorenie komplexných služieb pre študentov, medzi ktoré patria ubytovanie, oddych, štúdium, ale aj zábava. Viziu bolo vybudovanie univerzitného centra, v strede ktorého by stála univerzitná knižnica.

Vítazmi súťaže sa stali Ing. Potoma a Ing. arch. Šutvaj, ktorí získali 26 bodov. Dominantom ich projektu je univerzitná knižnica na mieste terajšej modrej budovy, vedľa bloku F. Bloky A a B majú patriť

Pedagogickej fakulte a počita sa z ich nadstavbou a prístavbou. Blok C má patriť novej fakulte - pravdepodobne právnickej. Projekt navrhuje, aby sa na mieste terajšej budovy so sociálnymi bytmi postavilo podzemné parkovisko a nad ním budova štvrtej fakulty (zdravotníckej alebo fakulty manažmentu).

Porotcu Petra Olekšáka zaujal vitazný projekt, najmä preto, „lebo nenavrhoval asanáciu budov vo vlastníctve KU, ale ich nadstavbu a prístavbu. Páči sa mi aj riešenie átria a vonkajších priestorov.“ Porota uznáva, že návrh Ing. Blšana, ktorý skončil na druhom mieste, prináša nespornejšie architektonické kvality a odporuča ich využiť vo výslednom riešení. Konečná vizia ma obsahovať rekonštrukciu jedálne a jej vhodnejšie umiestnenie. Vedľa univerzitnej knižnice, by sa mali nachádzať tri veľkoko-

pacitné učebne, každá s kapacitou približne tria stoviek miest. Nepochybne je dôležité riešiť aj otázku hlavného vchodu, oplotenia a vzájomnej komunikácie medzi budovami. Výstavba internátov má byť realizovaná na Klačne s finančnou podporou súkromných investorov. Porota počita s možnosťou premiestnenia Váhu, aby sa Kempus mohol v budúcnosti rozvíjať na oboch stranach.

Po vyhodnotení súťaže sa návrhy dostanú do rúk kompetentným - rektorm, akademickému senátu a správnej rade. V prípade ich schválenia sa začnú práce architektov na vytvorení vykonávacích projektov. Pred začiatom výstavby Kempusu je potrebné získať stavebné povolenia a podporu mnohých inštitúcií - od Vlády SR, cez Ministerstvo školstva a VÚC Žilina, až po Konferenciu biskúpov Slovenska a ďalšie spolky a nadácie doma i v zahraničí.

Aši neprehľadame, ak označíme plán výstavby Kempusu za odvážny a ambiciozny. Jeho realizácia bude náročná a vyžiada si mnoho času a úsilia. Chceme teda v mene študentov zaželať projektu bohatú budúcnosť a jeho realizátorom množstvo vytrvalosti a trpezností.

www.ijerpi.org | 10

Kto je nový?

text: Erik Mihalik

foto: Karel Bechný

Jana Rojková ukončila štúdium sociálnej pedagogiky s červeným diplomom (UMB v Banskej Bystrici). Má za sebou rozsiahlu profesionálnu činnosť, pracovala ako redaktorka, šéfredaktorka, mod a naposledy i ako riaditeľka. Jej hlas zaznel z rádia Frontinus, Twist, Lumen, Fajn, Žilinia a zo City rádia. Pracovala tiež v Novom Čase, v agenture STTA, Žilinskom večerníku, Žilinských novinách a v mesačníku Fajo. Na katedre žurnalistiky viedie praktické cvičenia s názvom redaktor pred mikrofónom. Túžba odovzdať svoje bohaté skúsenosti nastupujúcej generácii a práca s mladými, ambicioznymi ľudmi, ju priviedla až sem. Skutočnosť, že sa stala plnohodnotnou súčasťou pedagogického zboru KU vnima ako Božie vedenie.

Va svojich Studentoch vidí nádej nie len slovenskej, ale aj svetovej žurnalistiky, preto od nich očakáva čo najviac. Univerzitná pôda dycha atmosférou slobody, daju sa tu vytvárať a formovať hodnoty ľadovca. Charakter novinára je rovnako dôležitý ako technická zdatnosť či dobrý hlas. Pevný a silný charakter sa bez Boha vybudovať nedá. Preto svojim prístupom cince Študentov viest k naplneniu hesla: „Ty musíš mať pokorú a charakter. Nebuduješ charakter, nemáš slobodu. Nemáš slobodu, neoslovíš ľudi.“

Nový akademický rok na KU, ktorý sa nesie v znamení hesla „Aby ste sa zakorenili a upevnilí v láske...“, je rokom mnohých pozitívnych zmien. Vedenie univerzity aj tentokrát zvládlo na výbornú nasadenie profesionálnych pedagógov, ktorí majú dbať na morálny rozkvet a formovanie osobnosti neustále sa zvyšujúceho počtu študentov. Preto sa aj naša katedra, katedra žurnalistiky, rozrástla o viacerých nových členov. Z externých pracovníkov je to doc. ThDr. Juraj Spuchňák, PhD., Mgr. Jana Rojková a Mgr. Peter Grečo. Študentom budú životné poznatky odovzdávať aj noví doktorandi - Mgr. Pavel Izrael a Mgr. Imrich Gazda.

Peter Grečo po ukončení štúdia teologie v roku 1996 pôsobil ako kaplán v Rimavskej Sobote. Neskôr nastúpil na základnu vojenskú službu v Martine. Stal sa prvým vojenským duchovným 13. mechanizovanéj brigády v Bratislave-Vajnoroch, kde položil základy vojenskej pastorácie. Bol správcom farnosti Jesenské a od roku 1999 pôsobí v dedinke Čoltovo v okrese Rožňava. V roku 2005 ukončil štúdium politológie na FF PU v Prešove.

Na KU ho priviedla snaha ponúknut študentom svoje vízie v spoločensko-vednej oblasti. Na katedru žurnalistiky, kde externe vyučuje základy politológie a vzťahy politiky a masmédií, prišiel s myšlienkou, že „katalicizmus potrebuje svoju identitu, my nemáme produkovať tovar odborníkov, ktorí sa dokážu predať“. Univerzita ma vychovával gentlemanov, to je ľudi inteligentných, schopných *intus legere - čítať do vnútra*. On sám tvrdí: „Doba, v ktorej žijeme, veľmi nepraje tvorivým osobnostiam, má rada ľudi s niemerných, zapadnutých do výrobňových vzorov správania, nepraje duchu ani tvorivým principom.“

V budúcnosti sa chce podieľať na vytvorení politologického pracoviska, ktoré bude účinnou protiváhou voči prevládajúcim trendom v politológii, ktoré sú postavené na jednostrannej rationalistickej báze.

Misie na pôde Katolíckej univerzity

V týždni od 25. septembra do 1. októbra sa na Katolíckej univerzite, ako prvej zo slovenských univerzít, uskutočnili misie. V duchu hesla „Aby ste sa zakorenili a upevnilí v láske (Ef 3,17),“ sa študenti, pracovníci jednotlivých fakúlt univerzity a všetci, ktorí sa túžili upevniť vo viere, mali možnosť stretnať každý deň na niekoľkých bohoslužbách a špeciálnych stretnutiach.

text: Peter Kravčák
Martin Ližčiar
Peter Michalík
Jana Jurčíšinová
Gabriela Malastová
Ružena Repaská

foto: Anton Kulan

Podľa slob Jozefa Žvandu, správcu Univerzitného pastoračného centra biskupa Jána Vojtaššáka (UPaC), sa tento nápad zrodil pred dvoma rokmi v hlave prodekana Petra Olekšáka. Na prelome septembra a októbra ho po dlhých pripravách realizovali najpovolanejší - pátri redemptoristi s pomocou UPaC a misijným tímom Rieka života.

„V dnešnej postmodernej dobe je ľahké učiniť rozhodnutie, a práve misie majú pomôcť upevniť študentov vo viere k vytváraniu pevných rozhodnutí a zotvárať v nich,“ zhodnotil cieľ podujatia Žvanda. Každý deň sa konali bohoslužby v Kostole sv. rodiny v Rybápoli a v jezuitskom kostole. Nechýbali stretnutia organizátorov so študentmi a vedením univerzity. „Cieľom bolo povzbudiť ľudí k pevnému zväzku s Kristom,“ odôvodnil Jozef Žvanda.

Misionári si pochvalovali vysokú návštěvnosť na večerných bohoslužbách a upravnú otvorenosť a komunikatívnosť zo strany účastníkov. Aj preto je naplanovaný päťročný cyklus misií na KU.

» Pondelok

Netajim sa tým, že pre mňa bol jedným z vrcholov tohto akademického roku práve misie. Ved už samotné motto sfubovali veľa. Pre niektorých ľudí boli bohužiaľ len týždňom, kedy mali viac volna kvôli skratenému rozvrhu.

Všetko to naštartovalo v pondelok 25. septembra na „mládežke“ v Rybápoli. Boh, ktorý nás hľadá a chce meniť marnosť nášho života, to bol predmet kázne otca Michala Zamkovského.

Marnosť nad marnosť je len marnosť (Kaz 1, 2). Výrok, ktorý má v tom čase dokonale vystihoval. Moja nálada bola na bode mrazu a ani eufória ľudu naokolo sa na mňa nejako neleplila. Až Rieka života nevylia novú miazgu do mojich žil. Stále tomu niečo (či Nieko?) chýbalo. A ten Nieko sa mi dal spoznať o pár dní. Pri adorácii a konečne po spovedi som kŕčal pred bohostárikom a otec Zamkovský vyzýval k úplnému odovzdaniu sa Kristovi. Odovzdal som Mu všetky moje križe, On ma zdvihol. A konečne sa ma dotkla skutočná

Načo chodiť na spoved? Je to sviatost pokory. Ježiš sa prihovára jednotlivcom. Chce mať s každým osobitný vzťah. Možno preto ma nechal padnúť, aby som mohol k nemu pribúť?

Tak sa to píše aj v Biblia, tak je to počut z kazateľových ust. „Kto sa poníži, bude povýšený. Keď všetci odidú a ty ostaneš s Ježišom sám, to je spoved!“

Pred knazom možno povedať všetko, Boh cez heho stále tū istú odpoveď, ktorá zaznela Márii Magdalene. Prostírtuke, ktorú všetci odsúdili. „Ani ja ťa neodsudzuju, chod a nehreš! Toto nemôže povedať ani psychológ, ani psychiatre, iba Boh prostredníctvom kríza.“

Spoved je vždy pohľad. „Pohľad na svoj život späť a pohľad dopredu. Tento je dôležitejší!“

Každý si musí priznať: potrebujem Boha! To je spoved. Nebyť tvrdohlavy a vrátiť sa od svätia. (Nemyslim len tie tučné smradlavé zvieratá.) Ako marnotratný syn v ustrety Otcovi. S istotou, že ma k tomu blatu nevráti, ale dá ma obliect do nádherných šiat a zostroji veľkolepú slávlosť.

» Streda

Hned na začiatku akademického roka sa každému študentovi Katolíckej univerzity naskytla príležitosť naplniť sa Božím Duchom, aby nás štúdiom sprevádzal po celý zimný semester. Toto požehnanie sme mali vďaka misiam na KU.

Spociatku som tento týždeň vnímal len ako čas prehustený svätými omšami. V stredu mi to však nedalo a išla som na rannú bohoslužbu. Najprekvapivejším zistením bolo, že aj na misiach sa hovorí o smrti. Smrť je najdôležitejšia a najťažšia, čo musí ľovek podstúpiť. Je to najdôležitejšie a najťažšie, čo musí ľovek podstúpiť. Je to najdôležitejší a posledný okamih spásy, to sú len niektoré slová z homilie.

Božia radosť a ja som pocitil ohromnú vďačnosť, že som nekonečne milované Božie dieťa.

Čo dodáť? Možno len: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.“ (Zalm 34, 9).

» Utorok

Možno celkom nezaujímavé. Téma prednášky hrech. Kto sa už dnes rozpráva o hrech?

Pre Boha je to možnosť veľkej radosť ponúknutí milosrdensť,“ počut z kazateľnice,

Spoved je perspektiva, to je to Pokoj s vami, to čo nás naplní pokojom.

Tie sa hľoko zakorenili do srdca každého prítomného. Počas omše sme dostali nádej a návod ako sa priblížiť k Bohu. „On dáva každému toľko milosti a šanci, aby sa každý mohol spasiť. Už tu na zemi treba prísť k Bohu, priblížiť sa mu,“ aj tieto vety odzneli z úst misionárov. Keďže bohoslužba na mňa silno zapôsobila, rozhodla som sa, že sa pojdem pozrieť na stretnutia misionárov so študentmi.

Veľká učebňa na prizemí novej budovy KU sa v to stredajšie dopoludnie zaplnila mladými a na chodbe tiež stalo niekoľko zvedavcov, ktorí chceli vidieť Nebeského Otca spritomneného medzi študentmi. Skupina mladých ľudí, známa ako Rieka života, stala v popredí a netradične privítala prítomných. Zavelili hromadné objímanie, a tak spôsobili, že sme sa zrazu, cítili akoby sme sa poznali už veľmi dlho. Piesňami a scénkami novodili pocit, akoby Boh stál pred nami a ukazoval ako dobre mi s ním môže byť. Niektori hovorili o svojich zážitkoch s Kristom. Pri poslednej piesni, keď dievčatá urobili nad prítomným kríž z plátna sme pocitili hľbkú a význam tejto chvílie. „Panе, prosíme та, aby si vošiel do našej každodennosti a všednosti,“ s touto prosbou sme opustili miesto, kde sme ho znova stretli.

» Štvrtok

Témou štvrtého misijného dňa bola eucharistia. Okrem už tradične zaujímavej a ľudskej kázne pátra Michala Zamkovského bola silná najmä hodinová adorácia po omši. Vtedy sme mali možnosť a čas prežiť to, o čom páter Michal v ten deň kázal. „Eucharistia nie je nejaký pomník zarastený machom, ktorému sa klaniam a priniesli sme nejakú kyticu. To je živá a svätá obeta, to je krv, ktorá sa vylieva. Teraz.“ Keď sme na zemi klaniali starí a mladí, mnohí prezívali, že na oltári pred nami nie je oblatka v zlatom rámečku, že sa spolu neklianame veci, ale že tam,

v kostole, medzi nami je naozaj prítomný Ježiš. Rovnako ako bol prítomný pred dvadsať rokmi v živote apoštолов. A prežili sme spolu na kolennach ešte jednu vec. „Co nás tak naozaj môže zjednotiť? Kde sme tak naozaj jedno, ak nie tu? Tu, kde sme blízko Boha, sme aj blízko seba. Tu sme jedno telo a jeden duch. Niet takéj jednoty nikde vo svete,“ vravel v horníli páter Zamkovský. Keď som vo štvrtok večer odchádzala z kostola, išla som domov so skúsenosťou, čo to znamená byť v jednote s ostatnými kresťanmi. Aj keď mnohých z nich nepoznám.

» Víkend

Piatkový misijný deň bol okorenený vohnou vzťahov a to vzťahov manželských. Na večernej svätej omši si totiž manželia univerzitného a rybárskeho spoločenstva mohli obnoviť svoje manželské služby. Priznám sa, do očí sa mi tlačili slzy, keď som uvidela niekoľko párov vystúpiť pred oltár. Mať som pocit, že týmto spôsobom demonštrujú to, že v ich vzťahu láska ešte stále existuje, že manželstvo má aj v našich „supermoderných“ časoch zmysel a že žiť v ňom je viac ako fajn.

Hlavným dňom programu misii bola sice sobota, ale myslím si, že ti, ktorých tento fakt neodradil a na pár dní oželeli domácu stravu alebo iné výmoženosť vikendu straveného doma, nedlutovali.

„Kresťan je človek pribity na križ,“ povedal páter Michal Zamkovský v to sobotnépopoludnie v univerzitnej aule. Počas misijného týždňa odzneli tieto slova niekoľkokrát a hoci sa mi spociatku zdali vhodné skôr pre staré babky ako pre mladých študentov, podoprené niekoľkimi svedectvami rovnako mladých

ľudí, sa ma akosi zvláštne dotkli. Na tvárich mojich spolužiakov som videla, že nie len mňa.

Vlajky, svedectvá, ruky zdvihnute k modlitbe, prednášky, pantomímy, tance, radosť, slzy... to všetko, ba ešte viac, tvorilo misijný víkend na KU. Hoci mi to na začiatku pripadalo čudné, pochopila som, čo som potrebovala. Vlastne, že som to potrebovala aj ja. Strávila som totiž naozaj požehnaný čas v univerzitnom spoločenstve pri modlitbe, piesňach a hľavne Ježišom.

hodnotil David Juck

PAPA ROACH: THE PARAMOUR SESSIONS

Mákši, ale napriek tomu rýchlejší. Komerčnejší, ale napriek tomu sviežejší. Ako, aj takéto nemožné sa dá nahrať, ak sa vaša kapela volá Papa Roach. Americká kapela, ktorá oslovila posluchačov svojim prelomovým albumom „Infest“, sa odvtedy vo veľkej miere vyvinula a dospeala až k takému krásnemu nosiču. Album „The Paramour Sessions“ všobec nie je jednotvárný a pôsobí sviežim dojmom. Mainstreamový tvrdý rock, aký zostava ponuka na albume, už farbu v dnešnej dobe priniesie niečo nové. Avšak zdá sa, akoby kapela zobraza posledné neosúchané melodie a sklbila ich do jedného veľkého celku, ktorý tvorí tento album. Kapela sa neboji skákať z pomalých rockových balád do zúri-vých punkovo-metalových rytmov. A ide jej to. Fanúšikovia albumu „Infest“ budú na začiatku určite sklamani, pretože tento album sa nenesie v takom hardcorem duchu, akým sa kedysi kapela vyznačovala. Ale toto je práve ten album, ktorý netreba po prvých dvoch pocutiah odhadniť. Každá pieseň je jedinečná, ja osobne som si najviac obľubil „Crash“, ale je ich tam samozrejme určite viac. Je vhodné sústrediť pozornosť i na hlas frontmana Jacobyho Shaddixa, ktorý sa rokmi vyuvinul v niečo prepracované a veľmi dravé. Na konci albumu nás ešte privítá živá verzia hitovky „Scars“ z predchádzajúceho albumu.

Papa Roach

LORDI: THE AROCKALYPSE

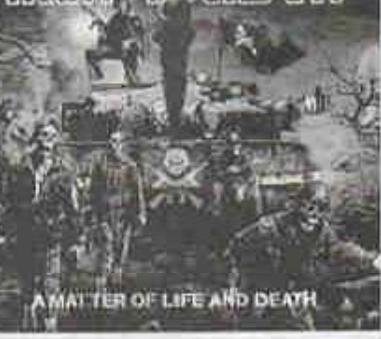
V poslednej dobe sa na nás z obrazoviek hudobných televízií čoraz častejšie pozerajú na gitároch hrajúce ľudiske metalové monštrá Lordi. Zaujímavé je, kolko svetoznámych hudobných telies vznieslo práve z tejto severiskej krajiny a všetky pritom spôjia istú dávku temnoty. Ale popri kapelách HIM, Rasmus, Apocalyptica a Nightwish skupina Lordi nezostala len pri temnote. Túto kapelu sprevádzia hororový imidž, ktorý je v televízii neprehliadnutelný a da sa s ním spojiť aj istú dávku recesie. Lordi dokonca ziskali v tomto roku cenu eurovizie za najlepšiu pieseň. Pri zhliadnutí klipu týchto chlapcov mnohí ľudia začnú uvažovať o pripadnom satanizme kapely. No tejto kapely ide v prvom rade o veľkú show. A názvy starých piesní ako „Devil Is A Loser“ alebo „Hard Rock Hallelujah“ skôr svedčia o opaku satanizmu. Pokiaľ ide o najnovší album, otvára ho doslova horevné intro, ktoré môže byť pre tých anglicky hovoriacich celkom zábavné. Potom sa na nás naváli vína metalového rocku, ktorý akoby bol vystrňnutý z rokov osemdesiatych, ale okorenený typickým chraplavým hľasom frontmania. Hudba je to zaujímavá a chytľavá, aj keď posluchača občas napadne klasická veta „toto tu už dakedy bolo“. No popri príjemnosti počúvania sa tomu, kto už videl kúsok spomínamej formácie, naskytne akési absencia vizuálneho dojmu. Hudba je sice zaujímavá, ale chýba tu obraz oblúd hrajúcich na gitároch a padmaňujúcich si ľudské duše. V tomto prípade plati, že je lepšie raz vidieť, ako dvakrát počuť. Možno aj trikrát.

IRON MAIDEN: A MATTER OF LIFE AND DEATH

Anglických rock-metalových pionierov Iron Maiden netreba nijako zvlášť predstavovať. Na scéne sú už od roku 1980 a ich posledný počin „A Matter Of Life And Death“ vychádza práve v týchto dňoch. Je to ich tretí album po tom, ako sa kapela v roku 1999 dala znova dokopy. Od hviezd typu Iron Maiden je ľahké čakať nejakú zmenu žánru, a tak nám kapela aj na svojom najnovšom albeume ponúka svoje osvedčené formulky, ktoré sú tak typické pre túto formáciu. Tradičný sound, ktorý si Ironi vykryštalizovali do poslednej bodky, počujeme aj na tomto nosiči. Ale na rozdiel od posledného „Dance Of Death“, ktorý mi pripadal príliš nezáživný, sa zdôže na tejto novinke si chlapci dali viacej záležať a mimo ľadne pôsobivo vyznievajú najmä prvé dve skladby.

Napriek tomuto všetkemu sa však nemôžem pri počúvaní albumu ubrániť pocitu istej predvidateľnosti - posluchač niekedy presne vie, aký riff alebo výhrávka bude nasledovať. Album preto pôsobí trochu jednoliato, aj keď niekedy uprostred počúvania prídu príjemné prekvapenia, napríklad v podobe veľmi chytľavého začiatku ôsmej skladby „For The Greater Good Of Godzdzádza“. Napriek istej jednotvárnosti však môžeme skonštatovať, že legendy sú stále vo veľkej forme a pre skalných fanúšikov bude tento album ďalším klenotom v ich zbierke.

IRON MAIDEN

ZÍT VECNE

text: Martin Koleják
foto: internet

A prečo nie? Kto by nechcel žiť naveky?

"Cítim sa zdravo, krvný tlak mám v norme, mohol by som to potiahnuť na osemdesaťku..." Zabudnite na to, 80 je málo.

Ja budem žiť až naveky. Rád strávím ďalšiu večnosť na tejto planéte. Kúpim si ešte zapár burgerov vo fast foodie, nevynechám už ani jednu časť mojej venezuelskej telenoveley a konečne pokosím trávnik za domom.

Je mi ľuté, ale naozaj to inak nejde. Jestvuje takých vecí, ktoré chcem ešte zažiť, torfo, hviezdy, ktoré chcem spočítať.

Svoj prvy milión chcem zarobiť pitvaním ryb na Aljaške, čo mi "asi" zaberie "páriatkov".

Veľmi si želám, aby sme boli znova majstri sveta v hokeji. Zaistia nám to Šatanove, Bondrove a Pálffyho praprávnučata. Za smešných 200 rokov, by to mohlo klapnúť, čiže to s preňadom stiham.

Ubehne ďalších 500 rokov a konečne sa staneme majstrami sveta aj vo futbale. Vo finále pokoríme Albánsko na pokutové kopy a ja konečne otvorím svoje slávnostné

šampanské, z ktorého bude už dávno burčiak. Toto si mám nechať ujsť?

Chcem, aby vo voľbách vyhrala opäť pravica, chcem mať čierneho prezidenta a konečne chcem dočítať knihu z typografie...

Chcem byť na 5-tisíc korunovej bankovke namiesto Štefánika a takisto chcem, aby ľudia na svete viac neumierať na hlad, ale na obezitu, tak ako v USA.

Večnosť je dlhá a aj otvorenie nového učebného traktu na FF KU v Ružomberku, sa mi črtá v reálnych kontúrach...

Byť sám ako prst, to sa mi nechce. Nájdem si krásnu „smrteľníčku“ a aby pri mne priliš nezostala, až si ju dám zamraziť. Hned vedľa hrašku...

Každý rok na Vianoce si ju aj s hraškom rozmirazím a budeme sa tešiť z našej vzájomnej lásky celý, celudičký týždeň.

Tomu vravím bezproblémový vzťah. Na hádky a škriepky nebude čas a po týždni pinom lásky „šup“ s ňou spať do ťađovej kocky. Jednoducho idylka.

Bolužiať nič krásne netrvá večne a jedného sineačného dňa budem mať všetky knihy z typografie prečítané, krížovky vylúštené, ba aj Rubikovu kocku postavenú. Omrzia ma každodenné monology s kockou fadu, čiže s manželkou, a poberiem sa TAM. Tam, kam som pôvodne ist nechcel.

Preskúmam to svetlo na konci tmavého tunela a zistim, kto tam zabudol zhasnúť. Zatvorím oči a konečne poratam všetky hviezdy, na ktoré som nikdy nemal čas... Z

Džihád nie je cieľom, ale prostriedkom

text: Peter Kravčák
foto: internet

Terrorizmus je od 11. septembra 2001 pevnou súčasťou našeho bytia. Nikto si to nedrážde pripúšťať a už všobec nie tu, v streanej Európe, ale niekde v hibkej človeka sa ten strach hmýri, pevne usadený ako rakočina. Metastazuje s každou novou spravou o zmarenom útoku či nebachajúcou úspešnom.

Ludia zomierajú a žijú v neustálej žachovej situácii pre moslimskú menšinu, ktorá prostredkom džihádu zastrašuje ľudstvo. Večina odborníkov či komentátorov sa zhoduje v nazore, že radikálny islam, o ktorom sa tato neustále zväčšujúca ale stále menšina snaží, má jediný cieľ. Donútiť ľudstvo k pokore pred Alahom, uznaním jeho sily a islamu ako jediného a správneho náboženstva. To sa dá uskutočniť dvomi spôsobmi, „jednoduchým“ konvertovaním, hľa cesta ku spásie! No a ak to nepôjde „podobrotky“, existuje druhý variant. Svoje fanatickú vieru a pravdu si vybojujú. Budú ničiť a zabíjať všetkých neveriacich psov, ktorí skodia islamu a križíkom na krku, jermulkou na hlave či obyčajným ateizmom. Väčšinu jedno, pretože kto neverí v islam, je neveriaci. A keďže neveriaci skodi, treba ho zabíť. Čo na tom, že milióny moslimov neuznávajú tento druh boja, keď ho nedokážu odsúdiť. V každom oficiálnom stanovisku zaznievajú alibištice reči, hrané dve strany, ale ziadne razantné odsúdenie fanatikov, ktorí sa o tú istú viero operajú a ospravedlňujú hru zabíjanie.

Spomenút islam, džihád či Alah v akejkolvek inéj ako obdivnej forme v médiach či na verejnosti, vyvolá ostrý nalet a prudkú reakciu moslimskej komunity. Akoosi sa vyrúcia do ulíc, demonštrujú, rozbijajú, pália a vyhľazujú sa. Svet sa prizera, s nevôľou ospravedlňuje, hrá na čas, pretože riešenie nepozná. Diplomatická cesta nezaberá a nikdy nezaberie, kým nebude podporovaná zvnútra samotnými umierenými moslimami. Sila a násilie sú sice v demokratickom svete (a v Británii či USA obzvlášť) dôležitým prostredkom na vymozitelnosť práva a nastolenie poriadku, je to však demokracia založená na obušku. V prípade radikálnych moslimov ide len o prilievanie oleja do ohňa. Efekt sa nerovná škodám, ktoré týmito krokmi zapadné vlády vyvolávajú. Moslimská mládež, ktorá má problém začleniť sa, rovnako ako každá a všadie, veľmi rýchlo pride na chut šikovne poskladaným rečiam učiteľov wahhabizmu.

(nejradikálnejšia vetva islamu), a džihádzmu. Útlak, nespravodlivosť a frustráciu, ktoré pocitujú veľmi rýchlosťou na plecia neveriacich. Ich názorový rozpor a životné týpanie (a ono naozaj existuje) tak dosťane ruku, ktorej sa neraz chytajú. Výsledok poznáme všetci. Dnes sú náboženskí fanatici odhadliani zabijať v mene Alaha, ohrozeni našu kultúru a civilizáciu anglicky hovoriači občania Veľkej Británii a USA.

Amerika má svoj svet. Tam, niekde za veľkou mlákkou, si stráži svoju demokraciu a hranice. Jej boj o demokraciu nie je tak úspešný ako by si mnohí predstavovali, ale aspoň doma sa môžu „yankeevia“ cítiť ako-tak bezpečne. Európa a jej sen o multikulturalizme sa rozbil. Madrid, Londýn a ďalšie odhalenie a zmarené pokusy o teroristické útoky sú toho dôkazom.

Anglicko, Španielsko, Nemecko, Francúzsko, sú preplňené etnickej kultúrami, ktorým dominuje tā moslimská. Žiadna z nich sa nemá už z rôznych dôvodov tak dobré, ako domáci „bieži“ Európania. Správanie ich náboženských radikálnych spoluveriacich prehľubuje rozdiely a zakrívuje pohľady voči všetkému moslimskému. Oni to citia ako krivdu, diskrimináciu.

A tak si ten kotel vrie, voda buble a pokrievka nadskakuje. Ak však preskne, Irán, Irak, Libanon i Palestina sú hned za rohom. Nie americkým, ale tam, za Tureckom, ktoré chce do únie. Ak svet neprestane považovať islamskú hrozbu džihadu len za „hru pár fanatikov“, v 21. storočí sa popáli viac ako kedykoľvek predtým.

BIZNIS

text: Peter Kravčák
foto: Dávid Lajmon

Byvate na priváte, puchivo si platíte nie, práve lacný mesačný nájom a ako protihoľnotu si vychutnávate väčší luxus než na „intráku“? Sprcha nie je na chodbe, chladnička nedaleko, neohraničené návštavy a televízor blíka hned vedľa posteľ. Túto študentskú idylu vám však neočakávané naruší samotný poskytovateľ tejto služby – prenajímateľ.

Po ročnom zmluvnom spoluzávieraní sa ozve s faktúrou z bytového družstva, ktoré informuje o nedoplatku za obdobie, v ktorom ste používali jeho byt. Nejde o smiešnu sumu. Stalo sa to aj Márii, ktorá bývala spolu s ďalšími šestimi spolubývavujúcimi na sídlisku Klačno. V lete mi zavolať majiteľ, že máme nedoplatok za vodu takmer dvanásťtisíc korún. Vraj to musíme uhradiť, inak nás da na súd,“ hovorí študentka Katolíckej univerzity. Ak viete, že necnováte žiadneho hrocha či siona, prehnane citlivého na svoju hygienu a plní vaňu vody dvakrát za týždeň, si nedoprajete, takýto problém nemôžete vzniknúť. Napriek tomu sa to stáva, tak kde je problém?

Každý vlastník bytu odvádzá bytovému družstvu (či inej podobnej organizácii, ktorá spravuje dom, kde byva) zálohové platby, ktoré sú vypočítané podľa počtu osôb bývajúcich v byte. Tie je povinný nahlásiť platca, teda majiteľ. Ak vás byva v bytosedem, vás prenajímateľ by mal odvádzat tieto platby za rovnaký počet ľudí. V našom prípade to tak nebolo.

Sedem dievčat platilo mesačne spolu takmer 10 000 korún, no napriek tomu majiteľ za nich odvádzal za rovnaké obdobie len sumu, ktorá zodpovedala jednej osobie. Konal tak celý rok, a preto zákonite vznikol spominaný nedoplatok. Majiteľovi bytu zostávalo mesačne ďalších sedem tisíc korún. Dnes telefónicky uháňa bývalé najomníčky, aby si uhradili „džinu“ sumu.

Ako pre Zumag povedala pracovníčka Stavebného bytového družstva Ružomberok Olga Šventová, tento problém nie je ojedinelý. „Najomcovia by si mali dať v zmluve pozor na limit spotreby vody, ktorý im prenajímateľ určí a sledovať si ho na meračoch,“ rádi Šventová. Ak chcete skutočne predísť podobnému súaru, pragmatickým krokom je overenie si počtu najomníkov nahlásených pre daný byt v bytovom družstve. Ak vás býva viac ako hovorí číslo v papieroch, nedoplatok je viac než reálny. V zmluvách býva zväčša zakomponovaná klauzula, ktorá určuje za placu nedoplatku najomcu. Ak si však vlastník nepĺní svoje povinnosti s cieľom obohatenia sa, prenajímateľ nie je povinný túto sumu uhradiť. Ak sa mu navyše podári podobný pokus odhaliť už na začiatku, môže úplne predísť podobnému problému. Čo najskôr preto vyhľadajte svoje pokŕcené zmluvy a dohody o ubytovaní, no a pri najbližšom stretnutí s majiteľom vašho „briliohu“ mu okrem mravcov na kuchynskej linke spomíňte aj počet osôb, ktoré by mal nahlásiť bytovému družstvu. Nech vies, že vý viete.

Otravné otázky otravných návštěv

text: Gabriela Malastová

foto: internet

„A ty si čia?“, pýta sa vás nejaká neznáma žena a kmše vám licami, akoby si ich chcela zobrať so sebou na pamiatku. „Povedz, mamina alebo otcova?“, pišti druhá, vysoká ako žienav, ktorej sa v závratnej výške črtajú dve obrovské nosné dierky.

Áno, detstvo je skutočne krásne, len keby nebolo dospelákov, ktorí chcú s vami viesť „intelligentnú“ konverzáciu. Keď som bola malá, do zmätku ma uvádzala už spomenutá otázka, čia som. Nechápalam som, prečo sa mi všetci ti cudzi ľudia vypýtujú, komu patrim. A že chcel vedieť, aké mám priezvisko? To mi mohli povedať rovno a nemusela som byť v pomýkove, prečo stále vyzvedáju, ktorého rodiča mám rádšej.

Ďalšou vecou, ktorú som mala rada, bolo, keď si ma vzali na mušku dva alebo viac dospeláci. Jeden sa mi vypýtoval: „Kolko máš rokov?“ a druhý za mňa odpovedal: „Povedz: ujo, nestaraj sa!“ To sme sa vždy zabavili...

Keď prišiel rodič, ktorí v kuchyni zatiaľ pripravovali pre otravnú návštěvu „jednohubky“, konečne som si vydychla - som zachránená! Omyl. Aj keď sa komunikačia presunula medzi dospelých, v ohnišku pozornosti som bola stále ja - úboné dieťa. „A na koho sa podobá?“, pýtajú sa tieto ohľaduplné, a keď vymenúvajú každú črtu mojej tváre a príbuzného, po ktorom som ju zdedila, mám pocit, že som vrece pozašívane zo starým záplat. „Podobá sa na strýka Adolfa,“ bez okolkov ma urazia tí, ktorých zaujíma najmä ich vlastný názor a na jemnosc si veľmi nepotrpinia.

Z veku, keď sme si s dospelými svorne zašúšiali (vlastne, spravidla ťašiali len oni), som už vyrástla. Myslite, že otravným otázkam otravných návštěv je už koniec? Fatálna chyba.

Akúrát ich teraz viac než to, po kom máte krivé palce na nohách, zaujíma niečo iné. „Máš už frajera?“, pýta sa mi celý zástup tiež a ujo. Moje rezolútne nie nikoho neodpiši. Vŕtajú sa v tom ďalej: „A prečo?“. Prípadne následuje neodolateľná ponuka: „Príď k nám na prázdniny. My ti hned niekoho nájdeme.“ Vtedy už čakám otázkou, koľko tiav môj otec ponukne ako veno; nech všetci dohadzovači vedia, na čom sú. Momentálne som dosť nezaujímavá, pár rokov študujem v tej istej škole, neprenasles, oujú mi ani výrazne škandály, ani Interpol.

» P.O.BOX

Teší sa na katedrovicu
a chýba mu dobrá káva!

za rozhovor podávala
Eva Okoličániová

Ale zvedaví príbuzní ma ešte úplne nezavrhli.

Pionieri v kladení neprijemných otázok sa vyberajú na zatial nepreskúmaný terén: „Výdavať sa nejdeš? Nie? A kedy sa budeš?“

Ale ako sa vraví, čo ťa nezabije, to ťa posilní (rockový preklad biblického zlato sa číti ohňom). A tak teraz značne svalnatá odolávam naučeným návykom a keď vidím detske ličky, radšej si ruky strčím do vreaka. V spoločnosti detí jem, pljem, ustačíme niečo žudem, prípadne si nahlas spievam. Deti na mňa začudovane pozierajú a niekedy si nenapadne klopkať na čelo. Je to mierné neprijemné, ale napriek tomu som stále odhodlaná netraumatizovať ich hlúpymi otázkami.

» Aký je vaš pohľad na začínajúci akademický rok?

„Každý akademický rok je nový, žiadny sa neopakuje. Starší študenti sú o rok muročší, skúsenejší, absolvovali prax či brigády, neraz aj v zahraničí. Pre prvákov je univerzitné vzdelávanie niečim novým, a ako sledujem na Zumagu pocity niektorých študentov, tak je to naozaj náročné. Osobne by som im chcel byť nájomný v prekonávaní ťažkostí, i keď som často zaneprázdnený.“

» Čo je nové na fakulte?

„Na fakulte máme nových učiteľov, začíname s novými študijnými programami: psychológia, religionistika, humanitné štúdia, anglický jazyk pre komerčnú prax, nemecký jazyk a kultúra. Pripravujeme ďalšiu akreditáciu nových študijných programov politológia, jazyk a kultúra Slovenska. Máme pocit, že je to prijemná, pokojná atmosféra, vhodná na štúdium a vedeckú prácu. Zdôza mi, že sa viac rozprávame a veríme len príamy slovám, nie tomu, čo jedna paní povídala. A to je dobré.“

» Aj Zdrojové centrum FF KU prešlo zmenami a príbudiť aj možnosť študovať cudzie jazyky vo forme kurzu...“

„V zdrojovom centre fakulty je viac knih, viac priestoru na štúdium či písanie seminárnych a kvalifikačných prác, nové riadičky centra. Chystá sa kamerová ochrana priestoru a špeciálna ochrana kníh od firmy 3M, bohužiaľ preto, lebo aj u nás je to nevhodné.“

Aj napriek bohatej ponuke štúdia cudzích jazykov (anglický, francúzsky, španielsky, taliansky, japonský) z 1.500 denných študentov fakulty to využíva len hŕstka, menej ako 10 %. Uvidíme, ako to bude v letnom Semestri, zápis je stále možný cez osobný profil študenta.“

» Máte aj nejaké osobné postrehy, čo sa týka života na fakulte?

„Všimol som si viac ohľaduplných študentov, ktorí respektujú nefajčiarov a zákon a v okolí univerzity nefajčia. Chýba mi lepšia káva vo vestibule bloku F. Snáď to nahradí Tesco.“

Tešíme sa na katedrovicu, ale aj na reformatné stretnutia a rozhovory, ktoré mám tak rád.“

» A čo by ste študentom odkázali?

„Budete odvážni, milí študenti, nedajte sa odraziť ustarostenými tvárami učiteľov či funkcionárov, prihovorte sa, požiadajte o termin stretnutia. Bude to vzájomné obohatenie.“

Všetkým prajem krásny študijný a študentský rok!“

Ako žijú študenti KU v Prahe

V Praze se žije blaze, ale draze...

Druhá časť príslovia už dávno neplatí. Život v Prahe je omnoho lacnejší ako ten v slovenskej metropole, dokonca i vtedy, keď berieme do úvahy rozdielny kurz českej a slovenskej koruny. Podľa však pekne po poriadku. Ale kde začať? Našim príchodom do „stovežatej“ alebo postávaním v nekonečných radoch pri vybavovaní všakovských formalít? Pri písaní sa snáď všetko postupne vykryštalizuje, preto hned na úvod začínam stručným a prehľadným denníkovým štýlom.

text: Marica Okálová

» Štvrtok (28. 9.)

O ôsmej ráno sa z rýchliku, ktorý ukončil svoju nočnú pôtu na Hlavnom nádraží v Prahe, vyrútili dve osoby (ja a Miro) našo trojčlenného tímu. Hned za nimi vypadli tri kufre. Šťastný to deň našej prave začínajúcej zahraničnej misie - asi o hodinu je však naš slnko jasnejšie, že vybavovanie, ktoré nás čaká, nebude až také jednoduché (ba dokonca ani dnes nemá konca) u našich západných susedov je Štátny sviatok a na sv. Václava sa žiadaj Čech do práce neuváva, neuvávali sa teda ani pracovníci ubytovacej kancelarie. Na koleji Hvězda nám preto ponúkl provizórnu izbu s tým, že na druhý deň o ôsmej sa môžeme ubytovať ako plnohodnotní študenti. Ok, berieme to, nebudeme predsa späť na ulici, výhodný kompromis, tak či onak sme unaveni po nočnej ceste viakom a potrebujeme kde si odhodiť „bagáz“ naozaj nadrozmerných rozmerov. Chystáme si plány na ďalší deň,

večer prehodený cez presklené dvere, zatuchnuté skrine, rozhagané posteľe a dva stoly takisto v dezolátnom stave. Určite si ešte pamätajú časy štúdii našich rodicov! Jediné, čo bolо ako-tak nové, boli dve stoličky. Pravdu-povediac, očakávali sme väčší komfort. Treba sa však uskromniť (to je svätá pravda), ale tento skromný príbytok stojí mesačne niečo vyše dvoch tisíc českých korún! To je pre slovenského študentika nemály peniaz, priznajme si. O chladničke a mikrovlnke v kuchynke sa nám všetkým môže len snívať, preto je väčšina študentov v Prahe odkázaná na návštěvu študentských menz. Za tridsať českých je to však výhodný spôsob ako si cez obed nenechat vyhľávať cigánov v bruchi, preto sa študentské jedálne popri seminárnoch miestnostiach stávajú tradičným miestom rušných diskusií.

Na záver rozpravy o „koleji Hvězda“ ešte uvádzam, že jednu vec nám Internaty Katolickej univerzity predsa len môžu závidieť (alebo nie?) unisex sprchy, záchody a kúpeľňu.

Po prieskume internátov preštorov sme sa rozhodli urýchlene zamieriť do budovy našej novej fakulty (Fakulta sociálnych vied UK), ktorá sídlí na Smetanovom nábreží. Je to asi dvadsať minút električkou, nie však v dopravnej špičke. Na študijnom oddelení spôsobujeme menší chaos, ale vďaka nulovej komunikačnej bariere nakoniec dochádza k dorozumeniu. So zoznamom inštrukcií sa poberať vybavovať ďalšie formality, je ich naozaj neúrekom (Studentský preukaz, mesačný Studentský listok, zápis do knižnice, založenie účtu, nová simka, internet atď.). Prvotný plán, ktorého cieľom bolo zariadiť všetko v jeden deň definitívne stroskotal. Nepochodilo sa nám vydať ani zlavnene cestovné. Zajtra snáď bude šťastnejší deň, aspoň máme kde späť, i to je úspech...

» Piatok (29. 9.)

Budík zvoní o pol siedmej, nikomu sa však nechce vstávať. Zlý tah, to si však uvedomujeme až vtedy, keď sa ocítame na konci dihočízného radu študentov čakajúcich na ubytovanie. Niektorí z nich tu v sychravom ráne postávajú už od štvrt na sedem. Brrr, hrozná predstava. Po štyroch strastiplných hodinách nakoniec aj nám pridelili príbytok, paragoxom však je, že nemáme pripojenie do internetu - zahraniční študenti podľa slov ubytujúcej nám nemajú nárok. Smiešna, ale pomere závažná komplikácia, ktorá však o pár dní riešime pripojením sa cez jedného z tamojších mobilných operátorov. Nahľad nám to sice celkový rozpočet, ale spojenie so svetom je predsa len dôležitejšie. Nejaké brigady to vykryjú. Keď sa dopraceme do izby, hned nám hlesne sánka. Ak poznáme intrák MG v Ružomberku, tak to je ešte luxus! Privítala nás ošarpaná izba so storočnými zaclonami a závesom, akýsi

bolo jeho prekvapenie keď zistil, že býva s americkým Slovákom študujúcim medicinu. Na jeho dojmy sa ho môžete opýtať osobne, keď zavíta na svoju materskú fakultu - s nadšením vám o nich porozpráva.

Treba podotknúť, že s Mirovým príchodom sa na nás nalepil i kus šťastia. Na jeho návrh sme si boli prevziať naše prvé štipendium - s takým skorým výplatným dátumom sme ani neratali. Tretieho člena tímu sme preto s nadšením povýšili na delegáta.

Po krátkej návštěve našich garantov štúdia (tých nám fakulta prideľila ešte v predstihu, hned po získaní štipendia) sme sa vrhli na prieskum predmetov. Tie, o ktoré sme mali záujem zhodou okolnosti neotvárali, a ako sa nám potvrdili naše predtuchy, ani predmety technickejšieho zamerania neboló vhodné si zapísť, pretože napríklad v učebni DTP (pre tých „negramotnejších“) uvádzam, že ide o učebňu, v ktorej sa zalamujú noviny a pod.) sme sa pri šiestich archaických počítačoch tiesnili minimálne dvadsať piatí. Hned som si spomenula na naše nabývané počítače v RK...

» Piatok (6. 10.)

Peniažky sa neuveriteľne rýchlo rozkotúľavali, základné výdavky boli pomerne vysoké, preto sa naše trio rozhodlo začať s do kolobežku brigádnického života. Z piatka na sobotu sme teda pokrstili prvú nočnú. Strávili sme ju pri „vyberaní košov a umývaní podlany“ v Sazka aréne. Nezapreli sme teda pracovitosť Slovákov:

» A čo ďalej?

Ostatné pikošky (ak bude o ne záujem), ale i ďalšie zaujímavé informácie, vám prezradíme v nasledujúcom čísle (keď už budeme „rozkukani“). Mirec sa už nevie dočkať, kedy bude môcť ponúknut typy na nočnú Prahu. V talári má toho veľa ukrytého. Ako isto viete, strávili tu i minulý semester. Zatím sa tedy miniete hezky a pŕisté nashľadanou z českej metropoly!

Pražský denník I.

(o terorizme, krízovom premiérovi na inzerát, socialistoch a Havlovi)

text: Miroslav Buzna
foto: internet

Ked som v Ružomberku s obrovským kufrom nastupoval na vlak do Prahy, myslil som na jediné: ako sa na hlavnej stanici vyhnem kontrole nekompromisných ľaskoodenov? České hlavné mesto sa bolo teroristickej hrozby a teroristom predsa môže byť každý. Keď máte obrovský čierny kufr, podozrenie stúpa. Média ma opäť sklamali. Počas prvého týždňa v Prahe som videl (hádam) šest ozbrojených policajtov, mestských strážcov zákona nerátarn. Predstava mesta pod stálou kontrolou ozbrojencov bola oproti realite v Prahe vzdialenosť asiel toľko, ako ďaleko je z Nedžier-Brezian na Aljašku. Lutoval som slovenských reportérov v Prahe, ktorí v snahu českú realitu zdramatizovať, museli akúste precestovať celú republiku kvôli autentickým záberom policajtov so samopalmi v rukách. Alebo ich nakrúcali viacaj dňi? V mienkovských denníkoch zase Usáma bin Ládin s českým pivom v ruke ľajomne pozeral na Karlov most a hroziť Čechom. „Môžete to byť ešte viď! Aláh je spravodlivý!“ Komentátori správne upozornovali, že terorizmus je abstraktívny pojem, do ktorého sa rovnako zmesti štrnásťročný školák s otcovou pištoľou v ruke, arabský predavač kebabu či český novinár pišuci protivládne komentáre. Každý môže byť podezrivý! Strach je najlepší spôsob, ako nadiť štát.

Pri tom, Česko má veľa iných problémov aj bez hrozby terorizmu. Topolákovova vláda nedostala v parlamente podporu a hľadá nového „krízového premiéra“. Na slovenské pomery dosť netradičné, no má to byť človek, ktorý je známy, pôsobil v politike a dokáže dovesti republiku k predčasnym volbám. Z diaľky to vyzerá ako „politický“ inzerát, no prihlásiť sa nemôže každý. „Mirek Topolánek má plán, ktorý spočíva v tom, že najde nestranníka, ktorý by bol schopný vyjednať podporu u časti komunistov a pripadne časti sociálnych demokratov. Tento muž by to udělal za nás, protože my s komunistami jednat nemôžeme,“ vyznal sa v Lidových novinách jeden z postancov ODS.

V období, kedy Topolákovci hľadajú človeka „na špinavú prácu“, oslavuje prvý český prezident Václav Havel sedemdesiatiny. A to je dôvod na zmierenie! Niekdajší rival Klaus a Havel sú manželkami „poklábosili“ pri obebe na zámku v Lánech. Média konštatuujú, že Havel už nie je tým, čím býval kedysi. Má menej času, už dôvno nie je disidentom, ktorý okupuje revolučné tribuny, stoje o všeľudovú podporu a čaká na Nobelovu cenu. Niekdajší je z pánskych bavorákov k „obyčajným“ ľuďom neuvieriteľne ďaleko... Ti si žijú svoj „obyčajný“ život v európskej metropole ďalej. Skôr ako to, či im vládnú pravicovi „modri“ alebo ľavicovi „červení“, ich zaujíma, či majú prácu a peniaze. V tom sa so Slovákom ostatne európske národy nelisia.

Apropo, ani Európa už nie je tým, čím bývala. Modré reformy ľudi rozladili a viacej dôveruju sociálnym demokratom. „Začervenalá“ sa mapa Európy a môžeme si počkať, ako dopadne. Ale pozor! Červená ani zdaleka nie je pokojná farba, skôr mi pripomína dráždivú plášť koreadora. Len aby nás ti socialisti nenapichli na rohy... Demokraticky - aj s našimi očakávaniami a nádejami.

Život v Prahe sa mi zapáčil

text: Miroslav Volček

Neviem, či by som tu dokázal prežiť svoj nasledujúci život, ale určite sa tu budem vždy veľmi rád vracať. Nie je ani malá, ani taká veľká ako iné svetové metropoly, medzi ktoré sa zaraduje. Je taká akurát. Mne sa na nej najviac páči to, že aj keď je odvášadla a všade ďaleko, vobec vám to neprekáza. Keď sa vám nechce ponáhľať pešo po miestach, kadiaľ kračali dejiny, môžete sa kdekolvek zastaviť a nasávať atmosféru alebo nastúpiť na električku, vy-

chutňávať si pohľad z okna a predstavovať si, aké to tu boló, keď ste ešte neboli. Ja to zvyknem robiť aj cez prednášky pri pohľade na najfotografovanejšiu panoramu Prahy - Karlov most s hradčanským pozadím. Na Prahe ma fascinuje i to, že nech si spomeniete na volnočasovú či akúkolvek inú aktivity, nie je problém ju nájsť a zúčastniť sa na nej. Ako študent mám samozrejme dostatok času, ale finančné obmedzenia mi nedovoľujú

zúčastňovať sa na všetkých, na ktorých by som chcel. No i finančné problémy nieša pomerne jednoducho pracovné agentury, v ktorých si vždy dokažete vybrať najvhodnejšiu prácu pre vás.

Hoci chudobný študent nemá peňazi nikdy dosť, na vychladené české pivo si ten drobák vždy nájde. A krámciek či nočných podnikov je tu neurekom. Ale nie len chmelovou polievkou je človek je živý. Množstvo knižnic a vedeckých ústavov vytvára množstvo možností na štúdium. Na moje počudovanie ako cudzinec, hoci študent, nemäš v niektorých knižničiach právo požičať si niektorú z publikácií, resp. musíš zaplatiť vysoký depozit. Nech to znie akokoľvek podivne, určite sa nedajte odradíť a prihlaste sa i vy na výmenný pobyt. Určite to nebudeť ťutovať. Takže dovidenia v „stovežatej“ pri ležiakovi.

Ako si vybrať partnera? III.

text a foto: Monika Kureková

Po megaúspechu mojich predošlých príspevkov o vzťahoch nenechám ani tento rok vaše hlavy v smutku. Najmudrejšia kniha sveta hovorí, že nie je väčšieho smútka nad zarmutok srdca. Aby ste sa tej neprijemnosti aspoň zhruba vyhli, s radostou vás pozývam do čítania ďalšieho pokračovania. Dnes sa budem venovať potrebe manželstva a na rozdiel od predchádzajúcich dvoch dielov nebudem opýľovať humorom, ale intelektom.

Len pre objasnenie ešte uvediem (pre prvákovcov a občasníkovcových čitateľov Zumagu), že budem ponukať najlepšie, čiže kresťanské stanovisko. Hôdiam ste si práve nožikom nerozrezali vrecko na nohaviciach...

Ked' som bola ešte malá Monikovica, myšela som si, že princezné sa vydávajú v osiemnásťich. V mojej predstave bol vždy princ, s ktorým som prežívala nekonečnú ľásku a žili sme spolu, až kým sme nepomreli. Bola som presvedčená o tom, že je to tak aj v skutočnom svete. Naozaj je?

Môj braček sa žení teraz v auguste (na fotke). Zuzka, odbor psychológia, skončila s červeným diplomom. Maťko má ešte rok na Trenčianskej univerzite. Keď rozmyšľali o svadbe, vôbec nevedeli, kde budú byvať a čím sa budú žiť. Mnohí im

radili, aby počkali, kým braček doštuduje, ale oni vedeli, že teraz je ten správny čas. Tak sa Maťko, ako denne robieva, vyšiel von modliť a prosili Boha za to, aby mu dal vedieť, kde majú byvať. V ten istý čas sa Zuzka modnila za to isté. Večer už Maťko vedel, že miesto bývania bude niekde pri Trenčíne. V krátkom čase našiel pre Zuzku prácu v Dubnici nad Váhom, ktorá ju baví ešte viac ako škola. Ale stále nemali ubytovanie. Ešte ani po svadbe. A tu im zrazu príšla ponuka - dvojizbový byt za 4 200 Sk mesačne so všetkým. No nekúpili Sú pre mňa živým svedectom toho, že Boh sa stará a zaujíma sa o naše potreby. Aj o tie celkom nepatrne.

Maťko so Zuzankou sú teraz šťastní v manželstve, do ktorého vstupovali čistí. Čiže "neboli" spolu pred manželstvom. Ale načo manželstvo?

Od svojich zásnub viacero pocitujem, ako sa vzťak k rodine a k sviatosti manželstva vo svete mení. Pre mnohých je to len nejaký papier, iní to vôbec nepotrebuju, pre iných je na to prískoro. Dovolim si však tvrdiť, že ak to s Bohom myslíte väčne, vzťah s vašim partnerom pôjde prirodzene k manželstvu. Alebo k rozchodu.

Nedôjde len o papier. Ide presne o to z tých deťských rozprávok - že jediný princ si vezme jedinú princeznú a budú dvaja v jednom tele a nič ich do smrti

nerozdelí, pretože čo Boh spojil, ľovek rozdeliť nemôže. A običtoch, hlavne Boha, to bude robiť nesmiernie šťastnými. On to v mene svojom a v mene celej Cirkvi požehná a manželia budú môcť z tej sviatosti čerpáť poslu pre všetky burky, ktoré ľudkovi ich ľasky môžu potápať, ale nikdy ju neznívia.

Poviem Vám, že za nič na svete by som nechcela len tak bývať so svojím vyvoleným a prieči to všetko požehnanie a krásu, ktorá pramení z definitívneho rozhodnutia pred Bohom v kostole. Žiť v manželstve je to najväčšie dobrodružstvo a zároveň istota. Ja, úplne rozhodnuté pre teba, verím, že nás vzťah chcel Boh a chcem ho aj ja. Neprípustím nijaké zadné dverky, ale väčším si ta a ctim, chceme ti patrni celá, navždy a so všetkým. Chcem byť s tebou, aj keď už budem strácať nádej, či to s tebou vôbec vydrží, či budeš chory, či sa zmenis, alebo sa vôbec nezmenis, nech sa stane čokoľvek. Chcem s tebou zdieľať všetku svoju radosť, zážitky i bolest. Verím, že to je ľáska a ja chcem ísť do tohto boja s tebou. Lebo len čo niečo stojí, za niečo stojí. A keby sa všetko zrušilo, viem, že našim zakladom je Boh, ktorý nás nikdy neopustí a nezanechá.

Aj pravý pôžitok zo sexuality môžu dva prežiť až v manželstve. Ved to stvoril Boh a On nám chce vždy len dobre. Vždy.

Tak sa mi ozaj javí, že manželstvo naozaj nie je nuda. Nuda je neži s Bohom. Poznám to z vlastnej skúsenosti.

Na rozlišenie motívov Vašej ľasky Vám môže pomôcť charakteristika ľasky z Biblie (1. Kor 13, 4-8a):

"Ľáska je trpežlivá, ľáska je dobrotičná; nezávidí, nevypina sa, nevystavuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuluje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z neprávosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Ľáska nikdy nezanikne."

Ak nespĺňaš všetky atribúty, nie si sám. Všetci sme na ceste... a tak hura do manželstva! Juchú! Ja to mám za deväť.

RECEPTÁR

moja oddychôfka

text: Dušan Petričko

foto: internet

Zdravím. Oľho som sa prostredníctvom svojho kulinárstva v časopise Zumag neprezentoval, tak mi prosím odpustite málo korenisté, nedochutene a možno prípravené slovo. Drivá väčšina z nás je o ďalšie leto staršia (niekto možno omladol) a zároveň plná chuti do štúdia. Plní chuti sme aj do jedla či pitia. Každodenné rady pred bufetom a plné krčmy sú dôkazom toho, že študent počas prázdnin nelenil a bol si zarobiť. Priemerný študent KU je ochotný v prvých týždňoch zimného semestra utratiť viac ako si môže dovoliť. Priebeh financovania stravy ťažového študenta FF KU v zimnom semestri je nasledovný:

Prvý dni je študent lenivý nakupí si potraviny v obchodoch s cieľom internátneho či privátneho vyučovania. Hľadá stravu rýchlu, pričom cena ho ešte v prvých dňoch akademického roka veľmi nezaujíma. Je ochotný si dať pizza koláč s kávou a šarmom odukaným od Honzu Novotrého je schopný k stolu stiahnuť ešte dve minuloročné prváčky, ktoré pozná z prednášok z Dejín Cirkvi 1. Tým dvom zaplatí takisto. Nasledujúce týždne žiačik zistuje, že to takto ďalej asi fungovať nebude. Vyhľadá preto pomoc spolužiakov a poprosí ich o požičanie aktuálnych akciových letákov predajní Bill a Hypernova (na porovnanie samozrejme). Nakup by mu mal podľa nemenovaného zdroja vydržať asi tri dni. Stravovanie v bufete postupom času obmedzuje už len na kávu. Začiatkom novembra už na dve okoloidúce súčasné družáčky nemáva, snaží sa im poňadom vyhnúť, preto volí taktiku sledovania TA3 na vískej plazme. S bližiacimi sa Vianocami prestáva piť aj kávu, odhaľuje totiž tajomstvo kopirovania poznámok. V strede decembra stráca pokoj a čaká na podporu v podobe vianočných obálok. 24. 12. pod stromčekom nachádza 12 párov ponožiek.

Drahí priatelia, z predošlých riadkov vyplýva jedno: „Radšej mať nohy v teple ako pizza koláč v hrsti“.

» Dnes kuracie gule

Na prípravu nenáročného pokrmu, ktorý som si v poslednom období veľmi obľubil stačí krátky nákup v ktoromkoľvek hypermarkete a večera pre vás sa stane nezabudnuteľným zážitkom aj pre tchotretieho.

Na prípravu potrebujeme:

- konzervu s kuracími gulášmi (dostanú ju tiež pod názvom „chicken meatballs“)
- ryžu
- múku
- olej
- huby (napríklad šampiňóny alebo čo najdeš)
- hrniec a panvice
- sporák značky MORA 200

Postup:

V internátnej kuchynke zmetieme špaky zo sporáka. Zapnieme dve platničky dvoch rozdielnych priemerov. Na platničke s menším priemerom začneme variť ryžu. Ryžu uvaríme nasledovne: zoberiete hrniec, do ktorého vlejete pár kvapiek oleja, primerane. Prisypeťte vopred premýtu ryžu a oprážte ju. Zajedte asi dvoma šálkami vody, prikryte pokrievkou a čakajte. Môže sa stat, že voda začne besne vŕieť. V tom prípade stiahnite výkon platničky na stupeň číslo 2. Na platničke s väčším priemerom začneme prípravu kuracích gúľ so šampiňónmi. Najprv na panvici udusíme šampiňóny. Otvoríme konzervu s kuracími gulášmi. Tie pekne pomaličky jednu po druhej vygúľame z konzervy na panvici. Pomaly preto, aby ste sa nezakydali. Kto sa zakydá, bude zakydaný. Gúľky skamarátiame s hubami a pridáme k nim vo vode rozmiešanú múku. Mliešame, dochucujeme podľa vlastnej chuti. Sledujeme proces hustnutia, vypiname ryžu. Každý musí individuálne prehodnotiť prípravenosť jedla na panvici. Pokiaľ si mysieme, že mu nič nechýba, jedlo je hotové. Dvihame telefón a na večeru dnes pozývame Zuzku. Nevďačná Janka totiž minulý týždeň offlala rezanc s makom. Dobrú chut, prejem.

Katolícka univerzita v Ružomberku Filozofická fakulta

Hrebovská cesta 1, 034 01 Ružomberok, Slovensko, Tel.: 044/43 32 444,
Fax: 044/43 32 443, dekanat@fphil.ku.sk

Pravidlá, podľa ktorých sa posudzuje plnenie študijných povinností študentmi FF KU na udelenie motivačných štipendií (prospechových a mimoriadnych) v akademickom roku 2005/2006

1. Prospechové a mimoriadne štipendium sa na KU v Ružomberku poskytuje v súlade s Vyhláškou MŠ SR 453/2005 z 28. septembra 2005 (ďalej len vyhláška) a so Smernicou rektora KU o motivačných štipendiách. Obidva dokumenty podrobne určujú pravidlá.
2. Pre udelenie prospechových štipendií poradie najúspešnejších študentov FF KU 2. až 5. ročníka bude zostavené podľa dvoch kritérií: študenti v predchádzajúcim akademickom

roku nesmeli mať hodnotenie Fx a museli získať minimálne 47 kreditov.

3. Pre udelenie prospechových štipendií poradie najúspešnejších študentov FF KU 1. ročníka bude zostavené podľa výsledkov štúdia v zimnom semestri prvého ročníka podľa dvoch kritérií: študenti nesmeli mať hodnotenie Fx a museli získať minimálne 20 kreditov.

4. **Mimoriadne štipendium** priznáva dekan fakulty za vynikajúce štúdium, vedeckú činnosť, záverečnú prácu, reprezentáciu fakulty. Hodnotenie sa uskutočňuje a vypláca sa v dvoch terminoch: v zimnom a letnom semestri do výšky fakulte pridelených prostriedkov.

5. Návrh na udelenie mimoriadneho štipendia môžu písomne a so zdôvodnením predložiť prodekanovi pre vzdelávanie vedúci katedier a členovia vedenia fakulty. Prodekan pre vzdelávanie návrhy preskúma a predloží ich na schválenie dekanovi fakulty. Návrhy budú posudzované každoročne v decembri a v máji. Rozhodnutie dekana bude verejnené na úradnej výveske fakulty a štipendiá budú vyplatené najneskôr do 3 dní od vydania rozhodnutia o udelení mimoriadneho štipendia.

tradičné
noviny
moderného
kresťana

**Katolícke
noviny**

Týždenník pre náboženské a spoločenské otázky

Katolíck
noviny

www.katnoviny.sk